

HUNDESNUDER:
Bremsen
pengekurere

NORDSJÆLLAND:
Nærpolitiet har
fundet balancen

**ÆRESRELATERET
VOLD:**
De oversete ofre

NYT FRA POLITIFORBUNDET

2023-fokus:
Løn, flerårssaftale
og uddannelse

Politilederne:
Her er vores
ønskeforlig

På barrikaderne:
Bevar store bededag

01/2023

DANSK POLITI

dansk-politi.dk

Under mistanke i årevis:

Lang ventetid i DUP-sager tærer hårdt på psyken

Politifolk skal ikke efterlades i uvished i flere år

HEINO KEGEL
FORBUNDSFORMAND

Der er brug for et opgør med et usundt vilkår. Et vilkår som politifolk har levet med i årevis, og som har sat dem under alt for stort pres. Vi bør og skal passe bedre på vores dygtige politi og gøre op med vilkår, som gør politifolk syge af at passe deres job. Og ingen skal føle sig ladt i stikken.

Det er desværre, hvad politifolk oplever, når de i årevis venter på at få afgjort deres sager i Den Uafhængige Politiklagemyndighed og hos Statsadvokaten. I dette nummer af fagbladet stiller flere kolleger sig frem og fortæller om, hvordan det belaster dem psykisk at have en sag hængende over hovedet i lang tid. I nogle tilfælde i årevis.

Tak til kollegerne for at stille op og fortælle jeres historier om konsekvenserne, og hvad det gør ved jer at leve med uvisheden og mistanken mod jer gennem længere tid. At blive behandlet

som skyldige indtil andet er bevist og frygten for at miste jobbet. Det er bekymrende læsning og noget, som ikke kan fortsætte på samme måde.

Jeg mener ikke, vi som samfund kan være bekendt at lade politifolk vente i årevis på, at deres DUP-sager bliver endeligt afgjorte. Selvfølgelig gælder der særlige vilkår for politifolk, og det er en del af jobbet at blive undersøgt og set efter i kortene, fordi politiet har et magtmonopol. Det er et vilkår, som kommer med jobbet. Det ved alle i politiet. Men når politifolk står i en situation, hvor de har fået en klagesag eller en straffesag som følge af politijobbet, fordi de er sendt ud for at løse alle tænkelige og tilspidsede situationer for samfundet, så skal deres sager også behandles inden for en rimelig tidsramme. Det sker ikke i dag.

Dér, hvor vi som fagforening for alvor bliver bekymrede, er, når det går ud over kollegernes arbejdsmiljø og mentale helbred. Kan det virkelig

passe, at vi lader politifolk hænge til tørre i årevis, hvor de ikke ved, om de er købt eller solgt? Svaret giver nærmest sig selv. Det er på tide at gøre op med fortællingen om, at politifolk skal kunne tåle alt, og at et vilkår er et vilkår. Vilkår er aldrig vilkår, hvis de skader arbejdsmiljø, faglighed og stiller politifolk ringere end resten af samfundet. Vilkår er aldrig vilkår, hvis de er usunde for de ansatte.

Derfor foreslår vi i Politiforbundet, at der fra politisk side indføres tidsfrister for behandlingen af vores medlemmers sager i klage- og retssystemet. I lighed med de frister, som politi, anklagemyndighed og domstole i dag er pålagt i sager, der omhandler vold, voldtægt og våben. Det bør være samme retsprincipper som gælder for politifolk.

Der skal passes bedre på politiet, da politifolk skal tåle mere end de fleste andre faggrupper og tilmed stå til ansvar hele tiden. Vores medlemmer konfronteres dagligt med voldsomme oplevelser, samtidig med at de skal finde sig i at blive filmet, råbt ad, truet og klaget over og derefter blive trukket igennem et klagesystem. Politifolk betaler i forvejen en ofte alt for høj menneskelig pris ved at stille op, hvor andre trækker sig.

Så skal vi som samfund også behandle dem ordentligt. For hvad bliver ellers konsekvensen? Får vi et handlingslammet politi, som undlader at udføre deres arbejde af frygt for at have en sag i DUP hængende over hovedet? Det kan ingen være tjent med.

Heldigvis lyder meldingen fra flere af de adspurgte retsordførere, at de er enige med Politiforbundet i, at politifolk skal have en hurtigere afklaring på deres klagesager eller strafferetlige undersøgelser. De melder sig klar til at se på, om der skal tilføres flere midler til Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Tak for det. Vi holder dog også fast i, at der også bør sikres nogle frister for, hvor længe vores medlemmers sager kan være under behandling.

Et andet område, hvor Politiforbundet også på det seneste har haft brug for at råbe vagt i gevær, er omkring regeringens planer om at afskaffe store bededag. Det har vi gjort sammen med den samlede fagbevægelse, da vi ser

det som et brud på den danske aftalemodel. Med regeringens forslag om at afskaffe store bededag som helligdag, har den gjort op med noget, som plejer at blive aftalt mellem arbejdsmarkedets parter.

I Politiforbundet mener vi, det er den forkerte måde at løse samfundsmæssige udfordringer på. Vi har i mange år kæmpet for, at vores medlemmer kan få en bedre balance mellem arbejde og fritid, hvilket også de seneste års trivselsmålinger viser, at der er et stort behov for. Men det kommer ikke af sig selv.

Med afskaffelsen af store bededag stjæler regeringen af kollegernes kostbare fritid sammen med familien. De tyvstjæler af kollegernes behov for at restituere sig oven på travle arbejdsdage, hvor de løber alt, alt for stærkt.

Regeringen viser med det her forslag, at den er mere optaget af at få mere arbejde ud af folk, end af hvordan vi egentlig har det. Det er uacceptabelt. Især set i lyset af, at politiet lige nu skubber et rekordstort antal overarbejdstimer foran sig. Politifolk har IKKE brug for at arbejde mere. Tværtimod.

Tingene hænger ikke sammen, og der skal laves en langsigtet og holdbar plan, som tager højde for manglende ressourcer og forbedringer af arbejdsmiljø. Det håber jeg, at politikerne indser og får øjnene op for, når de om kort tid skal til at forhandle en ny flerårsaftale for politiet.

Lad os nu gøre op med de usunde vilkår og vanetænkningen og gøre, hvad der er bedst på lang sigt.

For politiet og for politifolkenes arbejdsmiljø. ■

”

Derfor foreslår vi i Politiforbundet, at der fra politisk side indføres tidsfrister for behandlingen af vores medlemmers sager i klage- og retssystemet. I lighed med de frister, som politi, anklagemyndighed og domstole i dag er pålagt i sager, der omhandler vold, voldtægt og våben. Det bør være samme retsprincipper som gælder for politifolk.

Politifolk under mistanke i urimeligt lang tid

Politifolk kan være under mistanke i årevis, inden der falder endelig afgørelse i deres DUP-sager. Formentligt kan de ånde lettet op, da sagerne i Den Uafhængige Politiklagemyndighed sjældent munder ud i kritik eller tiltale. Men alene mistænkeliggørelsen og usikkerheden om deres fremtid i politiet kan undervejs have store mentale konsekvenser for den enkelte. Presset undervejs er det samme uanset udfaldet.

Politiassistent Henrik Olsen fra Københavns Politi er en af dem, der har prøvet at være på pinebænken gennem tre år efter en anmeldelse om vold i forbindelse med en anholdelse. Anklagemyndigheden rejste tiltale, men han blev pure frifundet.

- Det var tre år i helvede. Jeg led af søvnbesvær, tanke-mylder og bekymringer om, hvad der nu kom til at ske. Som polititjenestemand bliver du jo nødt til at forholde dig til livet efter en eventuel dom. Hvad skal jeg så bruge resten af mit liv på, fortæller han til DANSK POLITI.

Politiforbundet efterlyser nu politisk handling i form af tidsfrister for sagsbehandlingen.

- I dag tager det urimeligt langt tid, og det tærer hårdt på psyken hos politifolkene og deres pårørende. Det kan vi ikke være bekendt som samfund, siger Michael Bergmann Møller, næstformand i Politiforbundet.

De retspolitiske ordførere, som DANSK POLITI har talt med, er dog uenige om, hvorvidt tidsfrister er vejen frem, men alle er enige om, at politifolk bør have en hurtigere afklaring på deres sager.

6

24

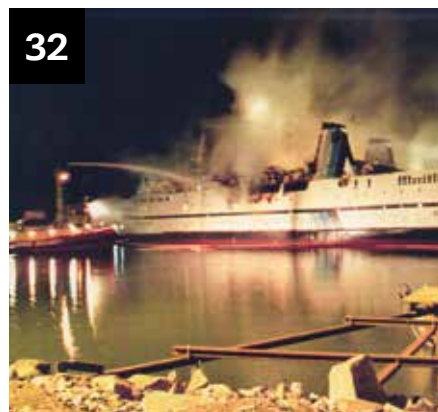
28

18

32

”

Vi har en stor grad af frihed i vores arbejde, og i modsætning til i beredskabet er der også tid til at følge tingene til dørs. Det er meget tilfredsstillende.

Politiassistent Anders Gudnitz,
nærpolitiet i Helsingør

Indhold

- 6 Under mistanke:**
Politifolk presses mentalt af årelange undersøgelser
- 10** Tre år i usikkerhed er umenneskeligt langt tid
- 12** – Hvor er rimeligheden henne?
- 14 DUP:** - Vi prioriterer i sagerne og har fokus på sagsflow
- 15 Retspolitikere:** Politifolk skal have hurtigere afklaring
- 16** Kort Nyt
- 18** Hundesnuder og tæt myndighedsarbejde forpurrer jævnlige, at store pengebeløb smugles ud af Danmark
- 22** Pablos næse for penge
- 23** Kort Nyt
- 24** I Nordsjælland spænder faste ekspeditionstider ikke ben for det opsøgende nærpolitiarbejde
- 26** – Vi føler os privilegerede
- 28 Fagligt indspark:**
Når mænd udsættes for æresrelateret vold
- 31** Kort Nyt Bøger
- 32 Politihistorie:**
Tragedien Scandinavian Star
- 46** Debat

UNDER MISTANKE:

Politifolk presses mentalt af årelange undersøgelser

TEKST KARINA BJØRNHOLDT
FOTO JENS HASSE, CHILI FOTO

Politifolk med en sag i Den Uafhængige Politiklagemyndighed kan være under mistanke i årevis, før der falder en afgørelse.

De bliver suspenderet, hjemsendt eller omplaceret, hvis de bliver tiltalt, og hele deres fremtid i politiet er på spil.

Det er en voldsom psykisk belastning for de fleste, selvom sagerne statistisk set sjældent munder ud i kritik eller tiltale.

Politiforbundet efterlyser politisk handling i form af tidsfrister.

- Selvfølgelig skal politifolk kunne kigges efter i kortene, men i dag tager det urimeligt lang tid, og det tærer hårdt på psyken. Det kan vi ikke være bekendt som samfund, når hændelserne opstår som følge af politijobbet, lyder det fra Politiforbundet.

Politifolk kan være under mistanke i månedsvis eller endda år, inden der falder afgørelse i deres sager, selvom der sjældent udtales kritik, rejses tiltale eller sker domfældelse. Men mistanken, der hænger over deres hoveder, usikkerheden om deres fremtid, måske en forflyttelse til andet arbejde eller en suspendering, kan undervejs have store mentale konsekvenser for den enkelte. Politiforbundet efterlyser nu tidsfrister for sagsbehandlingen. I dag tager den urimeligt lang tid, mener Politiforbundet.

Det er næsten umuligt at gå igennem en politikarriere uden at løbe ind i en klage. Det er nærmest et vilkår, i hvert fald når man arbejder i beredskabet og skal løse tilspidsede situationer med alle typer af borgere. Det sker dog sjældent, at klagen eller undersøgelsen munder ud i mere end en tur til Den Uafhængige Politiklagemyndighed i Aarhus for at afgive forklaring, hvilket også dokumenteres af DUP's egne tal (se faktaboks på side 8).

Alligevel kan politifolk være under mistanke i månedsvis eller endda år, inden der falder endelig afgørelse i deres sager, og de – formentligt – kan ånde lettet op. Men mistanken, der hænger over deres hoveder, usikkerheden om deres fremtid, og måske en forflyttelse til andet arbejde eller en suspendering, fordi der bliver rejst tiltale, kan undervejs have store mentale konsekvenser for den enkelte.

Ventede i tre år

48-årige Henrik Olsen fra Københavns Politi er en af dem, der har været igennem klage- og retssystemet. Han blev pure frikendt for tiltalen for vold i forbindelse med en anholdelse, men det tog tre år, inklusiv en suspension, førend han kunne vende "renset" tilbage til sit politijob. I mellemtiden havde han udviklet PTSD-symptomer og haft selvmordstanker.

- Tvivlen begyndte jo at snige sig ind på mig: Havde jeg handlet forkert? Kunne jeg have gjort noget anderledes i situationen? Jeg skammede mig også. Jeg har anholdt mange kriminelle i min tid i politiet. Nu blev jeg selv anset som en kriminel. Det var i hvert fald sådan, det føltes – at jeg var skyldig, indtil andet var bevist, fortæller politiassistenten til DANSK POLITI.

Han bakkes op af 40-årige Morten, der ligeledes er politiassistent og fra Københavns Politi. Også han har været tiltalt for vold i forbindelse med en anholdelse. Han var under mistanke i to år og blev undervejs forflyttet til andet arbejde, indtil han blev frifundet i byretten.

- Det var utroligt hårdt at blive tiltalt. Hele min fremtid i politiet var pludselig usikker, og min politiidentitet havde fået et hårdt slag. Som polititjenestemand har det desuden jobmæssige konsekvenser i samme øjeblik, du tiltales for noget – i modsætning til en ”almindelig borger”, der kan fortsætte sit arbejde, indtil dommen falder, siger Morten, der ikke ønsker at få sit efternavn offentliggjort.

Advokat: Sager ligger stille

Stine Gry Johannesen er en af de advokater, politifolk ofte benytter sig af, når de har fået en klage- eller straffesag i forbindelse med tjenesten og bliver bevilget advokatbi-stand gennem Politiforbundet.

Hun har oplevet flere eksempler på politifolk, der bliver hårdt ramt psykisk undervejs i en sag – specielt hvis de hjemsendes eller suspenderes.

- Jeg har desværre oplevet politifolk, der udvikler PTSD-lignende symptomer som følge af den lange tid, de går rundt i uvished. En vigtig del af min rådgivning til de politifolk, jeg repræsenterer, og som er hjemsendt eller suspenderet, er, at de aktiverer sig selv med træning, renoverer deres hus eller lignende for at tage deres tanker væk fra sagen, fordi det godt kan tage lang tid, inden den er afsluttet, fortæller Stine Gry Johannesen.

Hun medgiver, at der selvfølgelig kan være efterforskningsmæssige omstændigheder, der kan få forløbene i DUP til at trække ud, eksempelvis hvis der skal foretages mange tekniske undersøgelser i en sag. Men når det er sagt, synes hun generelt, at DUP's sagsbehandlingstider er for lange.

- En standardbehandling ligger omkring otte til 12 måneder. Jeg oplever, at der kan gå tre-fire måneder, efter en sag er landet hos DUP, inden efterforskningen overhovedet begynder. Inden for den periode burde sagen i min optik allerede være afsluttet, medmindre den er kompliceret, siger Stine Gry Johannesen.

Det er først, hvis et sagsforløb overskrider et år, at DUP er forpligtet til at skrive til parterne om, at sagen trækker ud.

Jakob Buch-Jepsen, der ligeledes er forsvarsadvokat for mange politifolk i klage- eller straffesager, er enig i, at de lange sagsgange, han også oplever, primært skyldes sagsbehandlingen i DUP. Typisk når den lander på juristernes borde i politiklagemyndigheden.

- Jeg ved ikke, om det skyldes, at der er et flaskehalsproblem, et ressourcspørgsmål, et prioriteringsspørgsmål eller noget fjerde. Men der er ikke tvivl om, at det lægger et stort pres på mine klienter, når de undersøges over så lang tid. Selvom langt hovedparten af sagerne ender i ingenting, er den psykiske belastning undervejs jo den samme, pointerer Jakob Buch-Jepsen.

Tidsfrister i lighed med VVV-sager

Politiforbundet efterlyser, at der tages politisk ansvar. Det kan ske gennem politisk bestemte tidsfrister for behandlingen af adfærdsklagesager og strafferetlige undersø-

Sagsbehandlingstider og sagsgange

Gennemsnitlig sagsbehandlingstid i 2021:

Afgjorte straffesager (DUP's efterforskning og behandlingen hos Statsadvokaten): 361 dage.

Afgjorte færdselsager: 139 dage.

Adfærdsklager: 130 dage.

Afviste sager af DUP: 36 dage.

Få sager afsluttes med kritik eller tiltalerejsning:

Straffesager: Statsadvokaterne har fundet grundlag for at rejse tiltale i 27 ud af 516 afgjorte sager i 2021. Det svarer til 5,2 procent.

Færdselsager: Der er rejst tiltale i 40 ud af 712 sager. Det svarer til 5,6 procent.

Adfærdsklagesager: Der er udtalt kritik i 3,1 procent af de vurderede sager.

DUP har fundet beklagelige/uhensigtsmæssige forhold i 2,9 procent af de vurderede sager.

(Der findes ingen umiddelbart tilgængelig statistisk materiale hos statsadvokaten for, hvor mange tiltaler mod polititjenestemænd, der ender ud i domfældelse/frifindelse, red.)

Ansættelsesretlige konsekvenser:

Hvis en sag ender med en strafferetlig sanktion eller kritik fra DUP, kan Rigspolitiet bagefter vurdere, om der skal ske ansættelsesretlige konsekvenser.

Politiforbundet har ingen oversigt over gennemsnitlig sagsbehandlingstid for disse vurderinger.

Måske skal der også iværksættes en revurdering af en medarbejders sikkerhedsgodkendelse hos PET.

Heller ikke her har Politiforbundet kendskab til den gennemsnitlige sagsbehandlingstid.

Kilde: DUP's Årsberetning 2021, Politiforbundet

Her ønsker Politiforbundet tidsfrister:

Polititjenestemænd har krav på en hurtig afklaring af deres sager, når hændelserne, der ligger til grund for undersøgelserne, er sket under udførelse af deres arbejde. Det mener Politiforbundet, der efterlyser tidsfrister, som sidestiller polititjenestemænd med resten af befolkningen i forhold til retsbevidstheden.

Politi, anklagemyndighed og domstole er for eksempel pålagt tidsfrister i sager, der omhandler vold, voldtægt og våben (VVV-sager).

Politiforbundet ønsker tidsfrister for:

- Sager, der skal afvises ved DUP.
- Adfærdssager, uanset om der er tale om en indkommet klage, eller DUP selv har besluttet at tage sagen op.
- Straffesager, herunder sager om overtrædelse af færdselsloven. Gældende for både sagsbehandlingstiden i DUP og hos statsadvokaten samt evt. ved Rigsadvokaten.
- Sager om evt. ansættelsesretlige sanktioner fra ansættelsesmyndighedens side.
- Sager om (forny) sikkerhedsgodkendelse, efter der er sket endelig afgørelse i straffesag, adfærdsklage mv.

Læs mere om emnet på dansk-politi.dk:

- Lasse: Utroligt jeg har holdt til det!
- Politiforbundet: Arbejdsgiveren skal tage mere ansvar
- HR-direktør: Medarbejderne skal have den nødvendige støtte

gelder af politifolk, lyder forbundets forslag. I lighed med de frister, som politi, anklagemyndighed og domstole er pålagt i sager, der omhandler vold, voldtægt og våben (VVV-sager). For eksempel må en voldssag maksimalt have en sagsbehandlingstid på 30 dage hos politi- og anklagemyndighed, og hos domstolene må der maksimalt gå 37 dage, fra sagen modtages i retten til domsafsigelse.

- Mange af de klager, som politifolk får, handler jo netop om, hvorvidt de er gået ud over deres magtbeføjelser i forbindelse med en politiforretning, og hvor de risikerer at blive sigtet for vold. Politiforbundet kræver, at politifolk får samme retsstilling som andre borgere. Politifolk skal ikke vente længere på deres afgørelser end andre, og derfor vil vi have indført nogle rimelige tidsfrister, siger næstformand i Politiforbundet, Michael Bergmann Møller.

Anstændigt og mere hensynsfuldt

Politiassistenterne Henrik Olsen og Morten fra Københavns Politi kan skrive under på, at langvarige undersøgelser belaster ufatteligt meget, selvom man til slut bliver frikendt.

- Jeg led af søvnbesvær, tankemylder og bekymringer om, hvad der nu kom til at ske. Som polititjenestemand bliver du jo også nødt til at forholde dig til livet efter en eventuel dom: Hvad skal jeg så bruge resten af mit liv på?

”

Tre år er umenneskeligt lang tid at være i et limbo, når hele dit eksistensgrundlag er truet. Det må kunne gøres mere hensynsfuldt.

Henrik Olsen, politiassistent, Københavns Politi

Hvad kan jeg? Det er svært at forklare, men for mange politifolk ligger meget af ens identitet i jobbet, og det ville være et kæmpe prestigetab og utroligt skamfuldt for mig, hvis jeg endte med at blive afskediget fra mit drømmejob, forklarer Morten.

Henrik Olsen er slet ikke i tvivl om, at et kortere sagsforløb havde betydet meget for hans mentale helbred: - Tre år er umenneskeligt lang tid at være i et limbo, når hele dit eksistensgrundlag er truet. Det må kunne gøres mere hensynsfuldt, opfordrer politiassistenten. (Læs Henriks og Mortens historier på de næste sider).

Michael Bergmann Møller er enig i, at der skal forbedringer til på området:

- Politifolk skal behandles anstændigt, og sagerne skal behandles inden for en rimelig tidshorisont, så kollegerne har mulighed for at komme helskindet ud på den anden side. Det lægger et unødvendigt stort og hårdt pres på dem og deres pårørende, når der går for længe, inden deres sager afgøres, siger næstformanden. ■

- Tre år i usikkerhed er umenneskeligt lang tid

Det var tre år i helvede. Sådan beskriver 48-årige Henrik Olsen fra Københavns Politi det langstrakte forløb, han var igennem, som begyndte med en klage om vold i forbindelse med en anholdelse.

Klagen førte til tiltale, suspension og to retsinstanser, førend Henrik blev frifundet og kunne vende tilbage til sit politijob. I mellemtiden havde han udviklet PTSD-symptomer og haft selvmordstanker.

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

I begyndelsen var Henrik Olsen egentlig ikke bekymret, da han fik en DUP-klage i forbindelse med en anholdelse af en polsk hooligan, der var til landskamp i København tilbage i september 2017. Henrik fortæller også, at hans ledelse sagde, at de ikke ville suspendere ham, da de vurderede, at anmeldelsen ikke ville føre til noget. Så Henrik Olsen fortsatte ufortrødent sit arbejde i lokalpolitiet i Valby/Frederiksberg. Han arbejdede fortsat på gaden og var også med i delingsarbejde til demonstrationer og andre fodboldkampe, da ledelsen altså ikke anså det som et problem, selvom han havde fået en klage. Henrik tænkte ikke meget mere over hændelsen.

- Det havde da været en voldsom anholdelse, fordi den polske hooligan var særdeles aggressiv, og han var ikke nogen lille mand. Ved et tilfælde stod jeg alene tilbage med ham, fordi mine kolleger måtte løbe hen til en anden hooligan, der gik amok. Polakken lå nu på jorden i håndjern, men han var slet ikke færdig med at være aggressiv. Han forsøgte at komme på benene, og jeg måtte jeg bruge staven for at holde ham nede. Jeg var dog overbevist om, at jeg havde holdt mig inden for rammerne af magt anvendelse, for så snart han lå stille, brugte jeg ikke staven mod ham – hvilket videooptagelserne også senere viste i retten, fortæller Henrik Olsen.

Suspension pressede økonomien

Han blev afhørt af DUP to måneder efter hændelsen, i december 2017, og genafhørt i marts 2018, hvor DUP oplyste ham om, at han ville blive sigtet for vold. Henrik passede stadigvæk sit arbejde i lokalpolitiet og på gaden. I januar 2019 rykkede hans advokat DUP for, at der kom skred i sagen, men det skete først i slutningen af juni 2019 – altså små to år efter klagens indløb.

- Jeg var lige gået på sommerferie, da min daværende chef ringede og fortalte, at anklagemyndigheden havde besluttet at tiltale mig for vold efter straffelovens § 245,

I alt tog det tre år, inden Henrik Olsens DUP-sag var afsluttet. Han står frem i DANSK POLITI for at anskueliggøre, hvor store mentale konsekvenser et så langt sagsforløb kan have, og i håb om, at det fremadrettet kan ske mere hensynsfuldt.

og at jeg derfor ville blive suspenderet og snarest skulle komme forbi stationen og aflevere mit skilt og mine nøgler. Behøver jeg at sige, at det ikke blev verdens bedste sommerferie for min familie og mig, spørger Henrik Olsen.

Som suspenderet tjenestemand sendes man hjem med to tredjedele af sin sædvanlige løn, og det lagde straks et pres på familiens økonomi. Henrik Olsen var derfor nød-

saget til hurtigt at finde sig et arbejde, der kunne supplere hans reducerede politiløn.

- Jeg fik det psykisk mere og mere dårligt under min suspension, men jeg kunne ikke tillade mig at melde mig syg fra mit nye arbejde, for vi havde jo behov for pengene for at klare vores udgifter, beskriver Henrik Olsen.

Skam og tankemylder

Henrik begyndte at gå til psykolog, og samtalerne gav ham nogle værktøjer til at få styr på sit tankemylder. Ofte fik han kun fire-fem timers nattesøvn, fordi han lå og vendte og drejede sin situation. Hvis han blev dømt, ville han jo miste sit job, og hvad skulle han så lave? Hvem var han så?

- Tvivlen begyndte at snige sig ind på mig: Havde jeg handlet forkert? Kunne jeg have gjort noget anderledes i situationen? Jeg skammede mig også. Jeg har anholdt mange kriminelle i min tid i politiet. Nu blev jeg selv anset som en kriminel. Det var i hvert fald sådan, det føltes – at jeg var skyldig, indtil andet var bevist. Det var en meget voldsom oplevelse at blive suspenderet fra mit arbejde, forklarer Henrik Olsen.

Samtidigt fandt han det enormt sårende, at han kun hørte fra Rigspolitiet én gang under sin suspension, der varede et år og tre måneder. Det skete i form af et meget formelt brev, der oplyste ham om tvangsudsættelse af hans ferie.

- Til gengæld har min tillidsmand været støttende ud over al forventning, og jeg har også kun ros til min daværende leder, min nuværende leder og mine kolleger. Jeg tror, det hjælper at være ansat i en mindre afdeling, hvor man kender hinanden godt, siger Henrik Olsen.

Selvordstanker og PTSD

I februar 2020 blev Henriks sag berammet i byretten. Han endte med at blive idømt 60 dages ubetinget fængsel for kvalificeret vold. Hans advokat ankede dog straks afgørelsen til landsretten.

- Tiden frem til retsmødet i landsretten var et rent helvede. Jeg var helt nede at ligge rent mentalt, men jeg prøvede alligevel at forholde mig til jobannoncer og min fremtid, for hvis landsretten stadfæstede dommen, ville jeg jo blive afskediget fra politiet. Men jeg fandt aldrig overskuddet til at søge noget andet, fortæller Henrik Olsen.

I en kort periode var Henrik endda så mentalt presset, at han fik selvmordstanker.

- Samtaler med min psykolog, min tillidsmand og min familie fik mig heldigvis på andre tanker igen, siger Henrik Olsen.

I sommeren 2020 blev han udredt for PTSD og fik bekræftet, at han har udviklet lidelsen. Det blev anmeldt som en arbejdsskade, men sagen er endnu ikke afsluttet.

Frifundet med ar på sjælen

Ankesagen kom for landsretten den 21. oktober 2021. En dato, som Henrik Olsen tydeligt husker, på linje med sine

børns fødselsdage. Han blev nemlig frikendt for vold med stemmerne 6-0.

- Jeg var så utroligt glad og lettet. Det var næsten på højde med den glæde, jeg følte, da mine børn blev født. Man kan sige, at jeg selv blev genfødt, fortæller han.

Kort efter frikendelsen blev Henrik Olsens suspension ophævet – via endnu et formelt brev fra Rigspolitiet, og han vendte tilbage til sit arbejde i Valby/Frederiksberg lokalpoliti.

- Heldigvis fik jeg lov til stille og roligt at starte op igen. Dels var der corona, dels havde jeg en meget forstående leder. I dag er jeg tilbage til udadvendt politiarbejde. Jeg er som sådan ikke bange for, at jeg får en lignende DUP-sag igen, for jeg vil aldrig bringe mig selv i en sådan situation igen. Hvis ikke det er til fare for mine kolleger eller borgerne, kommer jeg til at trække mig. Mine ar på sjælen er for store til, at jeg kan gå det igennem en gang til, konstaterer Henrik Olsen.

Kan vi gøre det bedre?

Selvom det tydeligvis er følelsesmæssigt hårdt for Henrik at fortælle om sine oplevelser, står han fast på at gøre det. Han vil nemlig gerne stille spørgsmål ved den måde, systemet i dag behandler politifolk på, når de får en DUP-sag i forbindelse med hændelser, der er sket i tjenesten.

- Tre år er umenneskeligt lang tid at være i et limbo, når hele dit eksistensgrundlag er truet. Det må kunne gøres mere hensynsfuldt, siger Henrik Olsen og fortsætter:

- Jeg håber og tror på, at det kan gøres bedre og anderledes, end tilfældet har været i min sag. Jeg siger ikke, at vi som politifolk skal stilles bedre end resten af befolkningen, men vi skal da heller ikke stilles værre, siger han. ■

»

Tvivlen begyndte at snige sig ind på mig: Havde jeg handlet forkert? Kunne jeg have gjort noget anderledes i situationen? Jeg skammede mig også. Jeg har anholdt mange kriminelle i min tid i politiet. Nu blev jeg selv anset som en kriminel.

Politiassistent Henrik Olsen,
Københavns Politi

→ - Hvor er rimeligheden henne?

Politiassistenten Morten fra Københavns Politi var tiltalt for at have begået vold i forbindelse med en politiforretning, men blev pure frikendt i byretten. **I dag står han tilbage med en følelse af urimelighed og uretfærdighed over, at en – efter hans mening – temmelig tynd klage fra en borger skulle ende i en tiltale, og at der skulle gå to år, inden hans navn var rensset, og hans fremtid i politiet afklaret.**

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

Morten har været "gadebetjent" i 12 år, som han selv benævner det. De seneste år i reaktionspatruljen i Københavns Politi. Med andre ord har han et arbejde, hvor han går forrest ind i alle tænkelige og tilspidsede situationer.

- Som gadebetjent er det ikke unormalt at få en klagesag. Det er en del af arbejdet og borgerens ret. Jeg er da også blevet afhørt flere gange af DUP, uden at man har fundet grundlag for at gå videre med klagen. Jeg har dog ikke haft én afhøring uden at være nervøs. Du står på en måde skoleret og skal forklare, hvorfor du har skønnet og gjort, som du har. Det har jeg ikke noget imod, for som alle andre mennesker kan jeg også komme til at lave fejl i mit arbejde. Som polititjenestemand kan det bare have en katastrofal konsekvens for min fremtid, fortæller 40-årige Morten, der ikke ønsker at få sit efternavn frem. Redaktionen kender hans fulde identitet.

Klager over spark

Da en ung mand i januar 2020 klagede over ham i forbindelse med en politiforretning, tog Morten det egentligt ret roligt. Det havde ikke været en usædvanlig opgave.

Den unge mand var under mistanke for at have været i slagsmål på en burgerbar i indre København. Morten fortæller, at manden var råbende, aggressiv og på ingen måde samarbejdsvillig, da han fik fat i ham på gaden og bad ham tage det roligt og oplyse sin identitet. Det ville han ikke, og Morten måtte til sidst selv tage pungen ud af mandens bæltetaske. Samtidig førte den unge mand hurtigt sin ene hånd op mod Morten, som Morten afværgede med en armbevægelse, der skubbede den unge mand ind mod en gitterport.

Efterfølgende har manden sagt, at han både blev sparket på kroppen og i hovedet af Morten. Det fandtes der dog ingen fysiske tegn på, da han senere opsøgte en skadestue i forbindelse med, at han ville indgive en klage over Morten. Videooptagelser fra politiforretningen viste også, at der ikke blev sparket.

Skadestuerapporten viste, at den unge mand havde en

mindre fraktur i sin ene hånd, men den hånd havde Morten ikke haft fat i under politiforretningen, fortæller han. Det fremgik også af videooptagelserne, der senere indgik i DUP's behandling af klagen.

Tiltale ramte hårdt

Morten havde da også en god fornemmelse efter sin anden afhøring i DUP tilbage i februar 2021.

- Påstanden om, at jeg havde sparket ham, kunne jeg klart afvise, og jeg syntes, at jeg fik forklaret, hvordan der havde været tale om en afværgelse, da jeg så hans hånd komme mod mig, fortæller Morten.

Cirka et halvt år senere, i august 2021, da Morten var på ferie med sin familie, blev han ringet op af sin advokat. Statsadvokaten havde valgt at tiltale ham for vold efter straffelovens § 244 for at have givet den unge mand et kraftigt slag i brystkassen.

- Det var utroligt hårdt at blive tiltalt. Hele min fremtid i politiet var pludselig usikker, og min politiidentitet havde fået et hårdt slag. Som politimand føler man sig jo som en af "the good guys". Nu blev jeg sat i bås som kriminel – som skyldig indtil andet er bevist – for som polititjenestemand har det jobmæssige konsekvenser i samme øjeblik, du tiltales for noget – i modsætning til en "almindelig borger", der kan fortsætte sit arbejde, indtil dommen falder, siger Morten.

Forflyttet til uddannelsesafdeling

Han blev forflyttet til andet arbejde i politikredsen. En beslutning han var glad for, da ledelsen også kunne have valgt, at han skulle suspenderes, indtil der var faldet dom i hans sag.

- Selvom det stadigvæk var et stort indgreb i min dagligdag, var det trods alt mere skånsomt end at blive suspenderet, for når man er ude af øje, er man også ude af sind, uanset hvor gode intentioner ens kolleger har om at holde kontakten, siger Morten og tilføjer:

- Jeg er meget taknemmelig for, at HR foretog en individuel vurdering af min sag. De skønnede formentlig, at

- Jeg ville aldrig stå i en situation, hvor jeg blev anklaget for vold, hvis det ikke var for mit politijob. Fordi jeg går forrest i samfundets tjeneste. Så forventer jeg også, at jeg har en ordentlig retssikkerhed, når der sker noget, siger Morten, der er politiassistent i Københavns Politi.

sagen ikke ville føre til dom. Jeg blev overflyttet til vores uddannelsesafdeling i samme bygning og havde derfor stadig daglig kontakt til mine kolleger, når de skulle på vedligeholdelseskurser. Det betød utroligt meget for mig, fortæller Morten.

Et destruktivt loop

Hans psykiske tilstand var dog langt fra god, og en psykolog fra Rigspolitiets Psykologtjeneste sygemeldte ham i to uger. Efterfølgende fik Morten en delvis sygemelding fra sit arbejde med en aftale om, at han passede det i de timer om dagen, han kunne magte.

- Jeg led af søvnbesvær, tankemylder og bekymringer om, hvad der nu kom til at ske. Som polititjenestemand bliver du jo også nødt til at forholde dig til livet efter en eventuel dom: Hvad skal jeg så bruge resten af mit liv på? Hvad kan jeg? Det er svært at forklare, men for mange politifolk ligger meget af ens identitet i jobbet, og det ville være et kæmpe prestigetab og utroligt skamfuldt for mig,

»

Jeg røg ind i et ret destruktivt loop, fordi svaret på, hvad der skulle ske med mig, lå så uendeligt langt ude i fremtiden. Hele min familie var påvirket, og min kone måtte også gå til psykolog.

Morten, politiassistent, Københavns Politi

hvis jeg endte med at blive afskediget fra mit drømmejob, forklarer Morten.

Oveni gnavede en følelse af urimelighed over, at der overhovedet blev rejst tiltale i hans sag, når anmelderen tydeligvis havde løjet om slag og spark i skadestuerapporten.

- Det føles utroligt personligt, nærmest som en forfølgelse, og jeg røg ind i et ret destruktivt loop, fordi svaret på, hvad der skulle ske med mig, lå så uendeligt langt ude i fremtiden. Hele min familie var påvirket, og min kone måtte også gå til psykolog, beskriver Morten og tilføjer:

- Min sag har ikke engang været så langtrukken som andres, men det føles som en uendelighed, når alt er på spil.

Hurtigt tilbage på gaden efter frifindelse

Der var afsat to retsmøder i Københavns Byret til Mortens sag. Begge i december 2021, men skæbnen ville, at en domsmand blev syg, og derfor måtte Morten og hans familie igennem nogle svære juledage, inden det sidste retsmøde kunne afholdes den 17. januar 2022 – to år efter hændelsen, der førte til tiltalen for vold. Morten kunne dog endelig ånde lettet op. Han blev frifundet med dommerstemmerne 3-0.

- Det føltes, som var det i går, og samtidigt fremstår dagen ret tåget. Jeg hørte ikke meget efter, at dommeren havde sagt, at jeg blev frifundet. Jeg havde en kæmpe klump i halsen og kæmpede for ikke at begynde at græde af lettelse, fortæller han.

Efter en uge mere på pinebænken meldte anklagemyndigheden ud, at den ikke ville anke frifindelsen, og Morten vendte lynhurtigt retur til reaktionspatruljen.

- Jeg skulle bare ud at føle mig hel igen. Jeg havde da lidt kriller i maven, for hvad nu hvis jeg på min første vagt skulle havne i en lignende situation igen? Men jeg besluttede mig hurtigt for, at min tur gennem systemet ikke skulle være årsagen til, at jeg måtte stoppe i politiet. Efter et par måneder var jeg tilbage i helt normal gænge igen, siger Morten.

Vi skal behandles rimeligt

Det er dog tydeligt, at frustrationerne over, hvordan systemet behandler en polititjenestemand, der får en sag som følge af politijobbet, stadig fylder en del. Det er også derfor, at han nu fortæller om sine oplevelser – i håb om mere rimelighed, som han siger.

- Min påstand er, at var en lignende episode sket mellem to almindelige borgere, havde der maksimalt været tale om en overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, siger Morten og tilføjer:

- Ja, politifolk skal selvfølgelig kigges efter i kortene, fordi vi har magtmonopol, men vi skal også behandles rimeligt. Jeg ville aldrig stå i en situation, hvor jeg blev anklaget for vold, hvis det ikke var for mit politijob. Fordi jeg går forrest i samfundets tjeneste. Så forventer jeg også, at jeg har en ordentlig retssikkerhed, når der sker noget. Samfundet kan heller ikke være tjent med, at politifolk ikke kan arbejde i halve eller hele år, fordi de har en sag kørende, siger Morten. ■

DUP:

- Vi prioriterer i sagerne og har fokus på sagsflow

Direktør for Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Charlotte Storgaard, er i tvivl om, hvorvidt tidsfrister for sagsbehandlingen i DUP vil have den effekt. **DUP prioriterer allerede i sagerne og har fokus på sagsflow, siger direktøren, der** er åben for, at DUP måske kan blive bedre til undervejs at kommunikere om sagsforløbene med de berørte politifolk og sagens øvrige parter.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Fagbladet DANSK POLITI har spurgt direktøren for Den Uafhængige Politiklagemyndighed, om hun mener, at DUP's sagsbehandlingstider er for lange, og hvad hendes holdning er til eventuelle politisk fastlagte tidsfrister, sådan som Politiforbundet efterlyser.

Charlotte Storgaard lægger ud med at stille et nyt spørgsmål:

- Hvad er en rimelig sagsbehandlingstid egentlig? Den beror jo meget på sagens karakter, og at efterforskningen først og fremmest skal være grundig, siger direktøren og fortsætter:

- Men når det er sagt, er vi i DUP meget opmærksomme på, at en kort sagsbehandlingstid er bedst for alle parter i en sag. Både for den indklagede betjent, der måske endda er blevet sigtet, for borgeren, der har indsendt klagen, og for eventuelle pårørende, hvis det for eksempel drejer sig om en person, der har mistet livet, fordi politiet har afgivet skud, siger hun.

Interne tidsfrister og prioriteringer

Charlotte Storgaard forklarer, at politiklagemyndigheden allerede foretager en prioritering af de sager, som den behandler.

- Vi opprioriterer de sager, hvor en person er død eller kommet til skade i politiets varetægt – de såkaldte udrykningssager – samt sager, hvor politifolk er blevet sigtet. Vi har stort fokus på at undgå "døde" liggeperioder mellem vores efterforskning af en sag og den efterfølgen-

de juridiske behandling, og vi "bærer" også sådanne sager videre rundt i systemet. Dog er vores arbejdsbetingelser jo ikke sådan, at når efterforskningen er slut i en sag, så sidder en jurist klar og venter på at overtage sagen. Derfor vil vi ikke kunne undgå, at der forekommer perioder, hvor sagerne ligger stille internt. Men vi har fokus på, at det ikke må være for længe, og vi arbejder også med interne tidsfrister, fortæller DUP-direktøren.

Forskellige efterforskningsbetingelser

Alligevel oplever politifolk, at der kan gå halve eller hele år, inden deres sager er afgjorte eller sendes videre i systemet. Kunne politisk fastsatte tidsfrister være en god idé, eller handler det mere om et behov for flere ressourcer i DUP?

- Hvornår er ressourcerne de rette? Hvis det er i forhold til antallet af sager, har vi i 2022, og også årene før, oplevet en stigning inden for adfærdsklagesager, men vi arbejder inden for de rammer, vi er givet. Samtidig er vi opmærksomme på, om vi kan gøre nogle ting bedre, siger Charlotte Storgaard.

Hun er i tvivl om, hvorvidt politisk fastsatte tidsfrister er den rette vej at gå for at nedbringe sagsbehandlingstiderne i eksempelvis sager, hvor en polititjenestemand er sigtet for vold efter straffelovens § 244 eller § 245.

- En voldssags "liv" i en politikreds er anderledes end i DUP. Vi efterforsker typisk bagudrettet på hændelser, der måske er sket flere måneder forinden. I en politikreds er voldsepisoden ofte sket inden for samme døgn, og det giver en hurtigere adgang til vidner og andet med relevans for efterforskningen. Efterforskningsmekanismerne er med andre ord forskellige, mener Charlotte Storgaard.

Bedre kommunikation?

Overordnet er DUP-direktøren i tvivl om, hvorvidt tidsfrister vil give politifolk den tryghed, som hun hører, der bliver efterspurgt gennem fristerne.

- Men jeg er åben over for, om vi kan tilføre tryghed på anden vis. Måske kan vi blive bedre til at italesætte sagsgangene, og hvad man kan forvente sig i en konkret sag. Måske også mere løbende. Det følger af retsplejeloven, at vi i straffesager skal underrette parterne om, hvad en sag beror på, hvis den stadig verserer efter 12 måneder. Den enkelte betjent, eller hvis vedkommende har en advokat, må jo altid henvende sig til os undervejs, men vi kan måske også selv komme tidlige på banen i vores kommunikation vedrørende forløbet i de konkrete sager, siger Charlotte Storgaard. ■

DANSK POLITI har spurgt fire retspolitiske ordførere fra S, V, K og SF om deres holdning til, at politifolk kan risikere at vente i årevis, før der sættes punktum i deres DUP-sager, og om der burde indføres tidsfrister for sagsbehandlingen? Tre partier er vendt tilbage. Den fælles holdning er, at politifolk hurtigere bør kunne få afklaring i deres sager, men ordførerne er uenige om, hvorvidt tidsfrister for sagsbehandlingen er vejen frem.

FOTOS MARIA HALD

Retspolitikere: Politifolk skal have hurtigere afklaring

**Preben Bang
Henriksen, V**

Hvad mener du om, at politifolk kan vente i årevis, før deres sager er endeligt afgjorte?

- Der er ingen tvivl om, at det er belastende for enhver at have en klagesag kørende. Når vi taler om politifolk, er de mulige konsekvenser dog meget større end i almindelige klagesager. Her kan sagen munde ud i alvorlige ansættelsesmæssige konsekvenser og eventuelt en straffesag. Derfor er der ingen tvivl om, at ventetiden skal være så kort som muligt. Også det forhold, at betjenten udfører en samfundstjeneste under vanskelige forhold, taler selvfølgelig for en særlig behandling.

Hvad mener du om forslaget med tidsfrister for sagsbehandlingen i DUP/hos Statsadvokaten?

- Om ventetiden forkortes ved at indføre frister – gældende for alle sager – kunne jeg være tvivlende overfor. Når retterne har kunnet operere med frister for VVV-sager, så skyldes det jo, at man har andre sager, der kan skubbes i baggrunden. At opprioritere alt er at stikke folk blå i øjnene. Derfor bør DUP's bemanding og ventetid også være en del af årets politiske forhandlinger. Meget kunne tale for, at der skal tilføres flere ressourcer, men også arbejdsformen kan sikkert tåle et eftersyn, ganske som det der pt. foregår i domstolene. ■

**Karina Lorentzen
Dehnhardt, SF**

Hvad mener du om, at politifolk kan vente i årevis, før deres sager er endeligt afgjorte?

- Jeg forstår godt den psykiske belastning, når man som politimand har en verserende sag hængende over hovedet, og jeg forstår behovet for afklaring. Derfor ville jeg også ønske, det kunne ske hurtigere, end det gør i dag, og jeg vil gerne være med til at se på, hvad vi kan gøre for at løse udfordringen.

Hvad mener du om forslaget med tidsfrister for sagsbehandlingen i DUP/hos Statsadvokaten?

- Jeg er ikke så begejstret for tidsfrister. Vi har set i retssystemet, at det fører til, at visse sager får meget lang sagsbehandlingstid. Når man prioriterer noget, bortprioriterer man andet. Jeg vil helst, at personalet selv vurderer, hvad der er mest indgribende og prioriterer det først. Men jeg vil gerne bidrage til flere ressourcer, så sagerne kan behandles hurtigere. I sidste ende er det vel det, der er hovedproblemet. ■

Mai Mercado, K

Hvad mener du om, at politifolk kan vente i årevis, før deres sager er endeligt afgjorte?

- Det er uacceptabelt. De er i forvejen udsat for et hårdt pres psykisk og fysisk i jobbet som politibetjent. De står over for mange konfrontationer i deres arbejdsliv. Også belastende konfrontationer. Lange sagsbehandlingstider betyder, det er svært at få en afslutning, og det påvirker psyken negativt. Konsekvensen af for lange behandlingstider kan endvidere være, at betjentene går hen og bliver handlingslammede i frygt for at have en sag hængende over hovedet.

Kan samfundet være bekendt stille politifolk ringere end andre borgere, der er sigtet for vold?

- Naturligvis ikke. Der er naturligt mange konfrontationer forbundet med arbejdet som betjent, hvilket kan aflede flere klagesager. Vi har alle en interesse i, at sagerne afklares hurtigt, så vores betjente kan få en afklaring, så vi ved, om de kan vende tilbage til arbejdet.

Hvad synes du om forslaget med tidsfrister for sagsbehandlingen i DUP/hos Statsadvokaten?

- Vi i Konservative er positive over for forslaget om tidsfrister. Det vil gavne betjentene med en tidsfrist, så de ikke afventer svar i flere år. Så vil grundløse anklager kunne afklares hurtigt, og betjentene kan vende tilbage til deres arbejde. Det er vigtigt, at vi fortsat har et stærkt politi, der har lyst til at udføre jobbet 100 procent. Vi skal sørge for at skabe forudsætninger, der gør det attraktivt at være politibetjent og ikke omvendt. ■

De nyindkøbte elektriske patruljevogne, Volkswagen ID4 GTX, der i 2023 testes i fire politikredse. Foto: Rigspolitiet

Elektriske patruljevogne er også forbedret arbejdsmiljø

Hele 2023 kører 10 elektriske patruljevogne rundt i fire test-politikredse. Formålet er at høste erfaringer med brugen af elbiler i det daglige beredskab, som vil danne grundlag for en kommende grøn strategi for politiet. De fire testkredse er Østjyllands Politi, Midt- og Vestjyllands Politi, Københavns Vestegns Politi og Københavns Politi.

De elektriske patruljevogne, Volkswagen ID4 GTX, har integreret BIFROST i køretøjets originale skærm. Det er en klar forbedring af arbejdsmiljøet, forklarer forbundssekretær Louise Heiberg, der er Politiforbundets repræsentant i forbindelse med indkøb og testforløb af de nye el-patruljevogne.

- Forhåbentlig er det fremtiden for alle køretøjer i dansk politi, for så slipper vi for en stor, klodset holder af en ekstra skærm, som normalt er placeret på instrumentbordet mellem fører og forsædepassager. Installeringen af den ekstra skærm er altid en udfordring i forhold til ventilation, airbags med videre. Desuden er det rent sikkerhedsmæssigt klart bedre ikke at have monteret ekstraudstyr af denne slags i køretøjet ved en eventuel kollision, siger Louise Heiberg.

Hun tilføjer, at Politiforbundet har et stort fokus på medlemmernes sikkerhed ved skift fra et udrykningskøretøj med fossilt brændstof til en elbil på grund af en hurtigere accelerationen og en tungere undervogn. Flere brugere fra kredsene har haft mulighed for at prøve kræfter med de nye elektriske patruljevogne under en "brugerdag", som Center for Flåde- og Materielstyring har holdt på Sjællandsringen. Der er desuden udarbejdet vejledninger til kredsene med anbefalinger omkring dæk, driving mode med videre. ■

Den grænseoverskridende kriminalitet bliver gransket i nyt observatorium

Forskere inden for antropologi, psykologi, statskundskab, sociologi, økonomi og jura vil fremover nøje følge tendenser i den grænseoverskridende kriminalitet. Det kommer til at ske gennem et nyt Kriminologisk Observatorium under Københavns Universitet, og fundene vil blandt andet indgå i en ny vidensdatabase.

Ifølge professor i antropologi, Henrik Vigh, der står i spidsen for initiativet, skal det nye observatorium udfylde et tomrum i samfundets viden om den internationale kriminalitet og dens aftryk på Danmark.

I første omgang sætter observatoriet fokus på narkotikakriminalitet, økonomisk kriminalitet, miljøkriminalitet og menneskehandel.

På sigt er målet at indgå i samarbejde med eksterne aktører så som retsmedicinere, toksikologer og dele af dansk politi. ■

Kilde: Københavns Universitet

68 MILLIARDER KRONER

Så stort er det anslåede årlige omfang af hvidvask i Danmark.

Skønnet er baseret på generelle tal fra FN og dækker både over udbytte fra kriminalitet, der er begået i Danmark og i udlandet. Det beskrives i en ny rapport fra Hvidvasksekretariatet i NSK.

Her kortlægges også de kriminalitetsformer, som giver det største udbytte for kriminelle, som hvidvasker penge. Det drejer sig om skatte- og momssvindler, it-relateret økonomisk kriminalitet samt handel med narkotika og doping. Det fremgår også af rapporten, hvordan den økonomiske kriminalitet bliver stadig mere kompleks, hvilket gør myndighedernes arbejde med at forebygge, opdage og retsforfølge sværere. ■

Kilde: Anklagemyndigheden

ARKIVFOTO

Svenskernes tillid til politiet daler som følge af skandale

11 procentpoint. Så meget er svenskernes tillid til politiet faldet over en periode på to kun uger. Det viser en måling, der er foretaget af et svensk analyseinstitut, Demoskop, på vegne af avisen Aftonbladet.

Således havde 61 procent af svenskerne i december "stor tillid" til deres politi, mens den i januar 2023 var dalet til 50 procent.

Der er en klar sammenhæng mellem faldet i tillid og den såkaldte politimesterskandale i 2022, hvor en vicepolitichef blev politianmeldt for groft brud på freden, ulovlig forfølgelse og overgreb mod en kvindelig efterretningschef, som tidligere havde været i et forhold med vicepolitichefen, ifølge Demoskop's administrerende direktør. Samtidig har der været flere skyderier og eksplosioner i Sverige, som også kan have været medvirkende til at forringe tilliden til politiet. ■

Hvad virker bedst på nattevagten – cola, kaffe eller energidrik?

Når det er blevet ud på de små timer på nattevagten, og du er træt med træt på, skal du så ty til kaffe, cola eller energidrik for bedst at holde dig vågen?

Det afhænger selvfølgelig af dine smagsløg, men hvis du kan lide alle tre former for drikke, har videnskaben slået fast, hvad der giver mest energi, når man taler om mængder af koffein.

På førstepladsen kommer kaffe. En liter indeholder op mod 1.000 milligram koffein, og kan du lide espresso ryger du op på den tredobbelte dosis pr. liter. En energidrik indeholder til sammenligning 320 milligram pr. liter og cola blot 100 milliliter – altså omkring en tiendedel af en liter kaffe.

Du skal dog nok overveje, hvor længe der er til, at du skal hjem og sove efter din nattevagt. En time til halvanden efter, at du har drukket en drik med koffein, har du den største koncentration af stoffet i blodet, og der går mellem tre til syv timer, før mængden er halveret, alt efter hvordan din krop er skruet sammen. Det kan nemlig variere en del fra person til person.

Kilde: Videnskab.dk

Fotos: Jumpstory

Rettelse:

I DANSK POLITI nr. 6/2022 havde der beklageligvis indsneget sig en faktuel fejl i artiklen "Nordiske lande i tal".

Vi skrev, at danske politistuderende er otte måneder i praktik under deres uddannelse. Der skulle rettelig have stået 11 måneder. Redaktionen beklager fejlen. ■

Hundesnuder og tæt myndighedsarbejde forpurrer jævnligt, at store pengebeløb smugles ud af Danmark

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

Store summer i forskellig valuta bliver i stigende grad forsøgt smuglet ud af Danmark, ofte via Københavns Lufthavn.

Et tæt samarbejde mellem politi og toldere – og deres pengehunde – er med til at stikke en kæp i kufferten hos mange pengekurere. Siden 2019 er der beslaglagt beløb svarende til cirka 75 millioner danske kroner.

Alene i 2022 beslaglagde Københavns Politi kontanter svarende til 30 millioner danske kroner fra personer, der ulovligt forsøgte at rejse ud af landet med dem via Københavns Lufthavn. Det er ikke ulovligt at udføre kontante pengebeløb fra Danmark, men man må højst udføre 10.000 euro uden at skulle angive det til Toldstyrelsen. Her ses hundefører Ronald med pengehunden Pablo på arbejde i Københavns Lufthavn.

Beslaglagte kontanter, der er forsøgt udsmuglet via Københavns Lufthavn. Foto: Toldstyrelsen

I november 2022 blev to svenske statsborgere med syrisk baggrund idømt fængselsstraffe for forsøg på hvidvask, da de ville rejse til Istanbul med et kontantbeløb, der svarede til i alt 3,8 millioner danske kroner. De to kvinder blev idømt fængsel i henholdsvis et år og tre måneder og et år og ni måneder for at agere pengekurere. Udover fængselsstraf fik de også indrejseforbud i Danmark – den ene for bestandigt og den anden i 12 år.

Københavns Politi har desuden rejst en række lignende sager mod svenske statsborgere i løbet af 2022, som ulovligt forsøger at udføre større kontantbeløb via udrejse med fly fra Københavns Lufthavn.

- Det er et stigende problem, at personer, typiske svenske statsborgere bosat i det sydlige Sverige, forsøger at udføre kontanter via Danmark. Nærmest hver uge har vi sager, som beløbsmæssigt svinger mellem 250.000 og 5.000.000 danske kroner, fortæller politiinspektør i Københavns Politi, Claus Birkelyng, der er centerchef for Center for Grænsekontrol.

Tæt samarbejde giver resultater

Toldstyrelsen oplyser, at den fra 2019 til 2021 har tilbageholdt beløb svarende til cirka 45 millioner danske kroner ved kontrol på de danske grænser, herunder i Københavns Lufthavn. Københavns Politi kan tillige oplyse, at man alene i 2022 beslaglagde kontanter svarende til 30 millioner danske kroner fra personer, der ulovligt forsøgte at rejse ud af landet med dem via Københavns Lufthavn.

At det forholdsvis ofte lykkes at få stukket en kæp i kufferten hos pengekurere skyldes et tæt samarbejde mellem politi og toldere fra Toldstyrelsen, der begge har fast base i Københavns Lufthavn.

Toldstyrelsen råder nemlig over en håndfuld pengehunde, der er en stor hjælp, når tolderne er på udkig efter personer med store, udeklarede pengebeløb i kufferter, håndbagage eller lignende.

- Det er jo ikke ulovligt at udføre kontante pengebeløb fra Danmark. Man må udføre 10.000 euro uden at skulle angive det til Toldstyrelsen, men beløb derover skal angives. Formålet er blandt andet at forhindre hvidvask af penge og illegale pengestrømme på tværs af landegrænser, siger Mette Helmundt, der er funktionsleder for Toldstyrelsen i Københavns Lufthavn.

Politiets skøn

Det er en kombination af dygtige toldere, skarpe hundesnuder og gode efterretningerne fra såvel Toldstyrelsens som politiets analytikere vedrørende passagerer, rejsemønstre med videre, der

sender myndighederne på rette kurs efter pengekurere. Ofte er der tale om svenske statsborgere, der benytter sig af lufthavnens mange destinationer til Tyrkiet eller Mellemøsten. Det fortæller politiinspektør Claus Birke-lyng.

Mette Helmundt tilføjer, at de mange kontanter for det meste bare ligger "frit fremme" i en kuffert eller i håndbagagen.

- Pengesmulgere er måske ikke helt så opfindsomme som narkosmulgere. Vi har set nogle, der forsøger at gemme sedlerne under et par chips i et Pringlesrør, men ofte er de bare lagt i en stor kuvert i en kuffert, fortæller hun.

Når Toldstyrelsen har en "fangst", kontakter de vagthavende i Center for Grænsekontrol, der bor lige rundt om hjørnet i lufthavnen. Toldstyrelsen har ingen efterforskningsbeføjelser, så derfor er det nødvendigt at tilkalde politiet ved mistanke.

Overraskede over strafferamme

Hvis der er tale om mindre beløb, kan politi og Toldstyrelsen udstede en afgift på 25 procent af det beløb, der er udover de 10.000 euro, som den rejsende ønsker at udføre af landet, og vedkommende får lov at fortsætte.

Ved større beløb og ved mistanke om et kriminelt forhold beslaglægges pengene, og efterforskningen fortsætter i Afdelingen for Økonomisk Kriminalitet i Københavns Politi, der tager stilling til en eventuel varetægtsfængsling.

- De anholdte nægter ofte, at der er tale om forsøg på hvidvask. Sandsynligvis er dem, vi får fat i, også "bare" pengekurere for nogle

bagmænd. Formentligt har de fået at vide, at de bare skal fragte nogle penge til et andet land, og at der ikke er nogen stor risiko ved det. Flere er i hvert fald overraskede over, at strafferammen for forsøg på hvidvask er ret høj – helt op til otte år, hvis der er skærpende omstændigheder, fortæller vicepolitiinspektør Peter Høholt fra Afdelingen for Økonomisk Kriminalitet i Københavns Politi.

Selve efterforskningsarbejdet i sager om forsøg på hvidvask, når der er tale om kontante beløb, er heldigvis ikke så kompliceret, forklarer han.

”

Det er et stigende problem, at personer, typiske svenske statsborgere bosat i det sydlige Sverige, forsøger at udføre kontanter via Danmark.

Pi. Claus Birkelyng, centerchef for Center for Grænsekontrol, Københavns Politi

- I modsætning til hvidvasksager, hvor det drejer sig om elektroniske transaktioner, skuffeselskaber og så videre, hvor det kan være kompliceret at følge pengesporet, står vi i de her sager med en ordentlig sum kontanter og skal så efterforske om forklaringerne på, hvorfor de mistænke er i besiddelse af så store kontantbeløb, og hvorfor de skal føres ud af landet, er plausible eller ej, siger Peter Høholt.

Penge er som vand

Da DANSK POLITI i starten af december er på besøg hos Toldstyrelsen og Center for Grænsekontrol i Københavns Lufthavn, fortæller de to myndigheder, at de i øjeblikket oplever en nedgang i de ellers jævnlige forsøg på ulovlige pengetransporter. Om det skyldes, at bagmændene bag

Københavns Politis Center for Grænsekontrol og Toldstyrelsen har et tæt samarbejde i Københavns Lufthavn, hvor begge myndigheder også har til huse. I fællesskab får de sat en stopper for en del forsøg på ulovlige pengetransporter, da Toldstyrelsen råder over en håndfuld såkaldte pengehunde. På billedet ses funktionsleder Mette Helmut fra Toldstyrelsen i Københavns Lufthavn og politiinspektør Claus Birkelyng, der er centerchef for Center for Grænsekontrol i Københavns Politi.

pengekurererne er blevet nervøse, efter at pengehundes skarpe snuder har snuset sig frem til millionbeløb i 2022, og at de derfor enten holder sig tilbage eller har fundet alternative rejseruter, ved myndighederne ikke. Men det er naturligvis noget, de holder skarpt øje med. De kriminelles behov for at få vasket deres penge rene forsvinder ikke. Som Mette Helmundt tilføjer, er der nærmest tale om en naturlig lov:

- Penge er som vand. Stopper man udsivningen ét sted, finder såvel vand som penge blot nye steder at komme ud.

Claus Birkelyng nikker:

- Ja, og vores fælles myndighedsopgave er så at finde frem til de nye steder, slår han fast. ■

»

Pengesmulgere er måske ikke helt så opfindsomme som narkosmulgere. Vi har set nogle, der forsøger at gemme sedlerne under et par chips i et Pringlesrør, men ofte er de bare lagt i en stor kuvert i en kuffert

Funktionsleder Mette Helmut, Toldstyrelsen i Københavns Lufthavn

Hvad er hvidvask?

Hvidvask er i hvidvaskloven defineret som:

1) uberettiget at modtage eller skaffe sig selv eller andre del i økonomisk udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse,

2) uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte fra en strafbar lovovertrædelse eller

3) forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner.

Hvidvask er at sikre udbytte fra en strafbar handling. Der kan være tale om penge eller andre værdier, som stammer fra handel med narko, menneskesmugling, våbensmugling, røveri, eller penge som er opnået gennem f.eks. underslæb, skatteunddragelse, bedrageri,

korruption eller insiderhandel.

Det siger straffeloven:

§ 290 a: For hvidvask straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en strafbar lovovertrædelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 8 år, når hvidvasken er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervs-mæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Kilder:

Anklagemyndigheden/
dansklove.dk

→ Pablos næse for penge

Pablo er én af Toldstyrelsens penge-hunde i Københavns Lufthavn. Hundene kan snuse sig frem til pengesedler, der er gemt godt af vejen i en kuffert, formentlig i forsøg på ulovlig udførsel af landet. **Toldstyrelsens pengehunde hjælper også dansk politi**, når der skal laves ransagninger efter udbytte i eksempelvis narkomiljøet.

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

Pablo springer adræt op blandt kufferterne, der er stablet op i bagagevogne eller ligger på bagagebånd i den såkaldte "bagagefabrik" i Københavns Lufthavn. Det er et stort lageragtigt lokale i et område af lufthavnen, der er lukket for offentligheden, og hvor alt bagage passerer igennem, inden det enten fragtes til flyene eller til de rejsende ved bagagebåndene.

Pablo snuser sig hurtigt frem til en sort kuffert. Indeni er der pengesedler – lagt i for øvelsens skyld. Som belønning for det gode arbejde får Pablo sin gummibold og ros af hundefører Ronald, der er ansat i Toldstyrelsen.

Lugter forskelligt

Pengehundene har været en del af Toldstyrelsens "værktøjskasse" i 14-15 år, og i dag er der fire i Københavns Lufthavn samt én i lufthavnen i Billund, der også bruges

andre steder i landet. Den første af slagsen hed i øvrigt meget passende Cash. For det er dét, hundenes snuder kan – lugte sig frem til forskellige valutaer i sedler.

- Vi er begyndt at få hundene, når de er omkring halvandet år. Så er de allerede lydigheds- og miljøtrænede, og så kan vi bygge ovenpå. Det tager et år til halvandet at træne dem i at lugte penge, fortæller Ronald, der ikke ønsker at få sit efternavn offentliggjort.

Til at begynde med skal pengehundene først lære lugten af danske pengesedler. Dernæst udvider man med andre valutaer som euro, svenske kroner, US-dollars og engelske pund.

- Det er lugten af tryksværten på pengesedlerne, som hundene lærer at reagere på, og hver valuta har faktisk sin egen duft, så derfor er det vigtigt at træne med forskellig valuta, forklarer Ronald.

Det sker ved hjælp af makuleret udenlandsk valuta, som Toldstyrelsen får tilsendt fra Danmarks Nationalbank. I de danske pengesedler er der påført huller, og indimellem er de også halveret – for en sikkerheds skyld.

- Hvis vi har gravet et pengebundt ned på en mark eller lignende for at øve hurtig afsøgning af et område med vores hunde, skulle vi jo nødig få en grim overraskelse ved, at de pludselig er forsvundet, siger Ronald.

Stikprøvekontroller og ransagninger

En typisk arbejdsdag for Ronald og Pablo foregår rundt i hele lufthavnen. Det kan for eksempel være ved bagagebåndene og -vognene i "bagagefabrikken", ved personsøg i selve lufthavnen, da pengekurere også kan have pengene på sig eller i deres håndbagage, eller i sjældne tilfælde i selve flyet, hvis Toldstyrelsen eller politiet har en konkret mistanke.

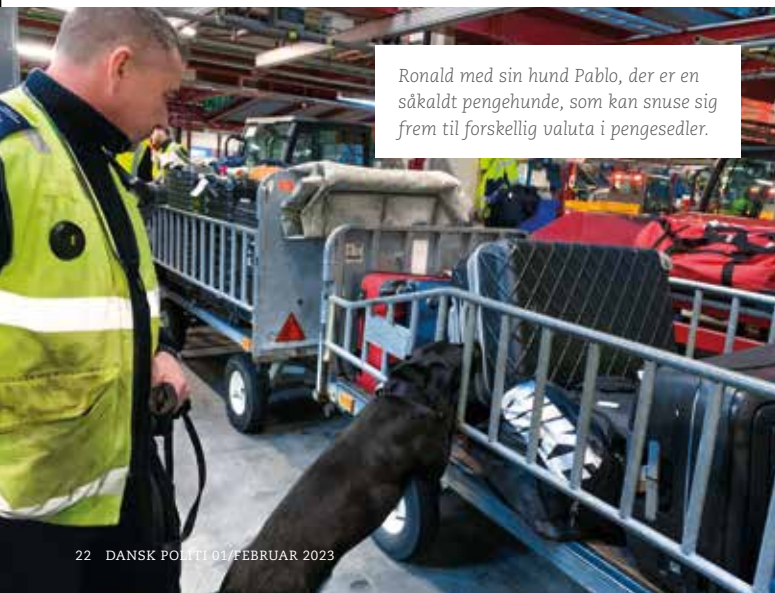
- Vi foretager både stikprøvekontroller på bestemte afgange og destinationer, som vi af erfaring ved kan være interessante, eller vi agerer på vores egne eller politiets efterretninger, fortæller Ronald.

Mange af Ronalds og Pablos arbejdsdage finder dog også sted uden for lufthavnen, da dansk politi ofte har brug for en dygtig hundesnude i forbindelse med ransagninger, hvor man har mistanke om, at der også kan gemme sig større pengebeløb – eksempelvis i narkomiljøet.

Udover pengehunde råder Toldstyrelsen også over hunde, der kan snuse sig frem til enten doping, narko, våben eller tobak.

Ronald og Pablo går gennem bagageområdet. Ved bagagebåndene står nogle rejsende og venter på, at deres kufferter skal ankomme. Pludselig trækker Pablo af al kraft over mod en hæveautomat fra American Express.

- Ja, lige her i lokalet er han altid lidt udfordret af både vekselranken og hæveautomaten, smiler Ronald. ■

Justitsminister vil sætte ind over for ulighed i tryghed

Justitsminister Peter Hummelgaard.
Foto: Marie Hald

- **Trygheden** blandt danskerne er afhængig af vores livssituation, hvor vi bor, vores køn og vores seksualitet. Og der er stadigvæk alt for mange, der hver eneste dag går rundt og føler, at de skal være mere vagtsomme, end godt er.

Sådan siger justitsministeren Peter Hummelgaard i et interview til Politikken. Han fortæller, at det bliver helt centralt for ham at sætte ind over for denne ulighed i tryghed. Alle skal kunne færdes trygt alle steder. Justitsministeren vil blandt andet arbejde for at skabe større tryghed på stationer og i stisystemer – for eksempel gennem øget overvågning og et mere synligt politi.

Rekordmange øko-sager henlægges

I 2022 henlagde politiet 42.811 sager om økonomisk kriminalitet. Det er 63 procent flere end året før og omkring tre gange så mange som i 2020. Det viser tal fra Rigspolitiet, som TV2 har fået aktindsigt i.

Bjørn Elmquist, formand for Retspolitisk Forening, kalder det "dårligt nyt for retssikkerheden", at så markant flere sager bliver droppet af politiet. Han frygter, at de mange henlæggelser vil friste endnu flere til at begå økonomisk kriminalitet, siger han til TV2.

I Politiforbundet efterlyser foreningsformand Heino Kegel dels flere politifolk til at løse det stigende antal anmeldelser inden for økonomisk kriminalitet, dels de rette værktøjer til efterforskningen af sagerne, mere efteruddannelse og et større politisk fokus på, hvordan man bedre kan forebygge den økonomiske kriminalitet, der er i eksplosiv stigning.

242 MILLIONER KRONER

Det beløb er norsk politi pålagt at henholdsvis effektivisere for og spare i 2023.

58 millioner kroner er en direkte nedskæring, mens resten skal omprioriteres, så blandt andet politikredsene samlet set får 73 millioner kroner mere at gøre godt med. Pengene skal eksempelvis skaffes ved at reducere udgifterne til Politidirektoratet, konsulenttydelser, rejseaktiviteter og centraladministration i politikredsene.

KILDE: POLITIFORUM

I 2022 henlagde politiet 42.811 sager om økonomisk kriminalitet. Det er 63 procent flere end året før.

Arkivfoto: Jakob Boserup

I Nordsjælland spænder **faste ekspeditionstider ikke ben** for det opsøgende nærpolitiarbejde

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

Det er lykkedes i Nordsjællands Politi at finde en balance mellem borgerbetjening, forebyggelse, efterforskning og operativt politiarbejde på de nye nærpølitistationer.

- Det har været en unik mulighed for at bygge noget nyt op helt fra bunden sammen med mine medarbejdere og sammen definere, hvad godt og meningsfuldt nærpølitiarbejde er for os, fortæller politikommissær Christian Kobbarnagel, der er leder af nærpølitistationerne i Helsingør og Nivå.

Den 1. november 2021 slog nærpølitistationen i Helsingør i Nordsjælland døren op. Det gamle tinghus tæt på gadekær og gågade huser nu igen nærpølitiet, efter det har været centraliseret bort fra byen siden 2013. Men med den seneste flerårsaftale for politiet placerede et politisk flertal 20 nærpølitistationer på landkortet, herunder i Helsingør, sammen med et krav om minimum 15 timers åbent om ugen for borgerhenvendelser. Politiet skulle tættere på borgerne igen.

Kritikken fra såvel politiforskere, politiforbund og flere politifolk er dog gået på, at politiet ikke rykker tættere på borgerne ved at blive "bundet til mursten" og sidde bag en ekspeditionsskranke et vist antal timer om ugen. Det har også vist sig, at borgerne kun henvender sig et fåtal af gange i de timer om ugen, som nærpølitistationerne holder åbent for offentligheden.

Handler om den meningsfulde balance

Det er også billedet hos nærpølitiet i Helsingør, der dækker hele Gribskov Kommune.

»

For mig som leder har det været en unik mulighed for at være med til at skabe noget nyt fra bunden og bygge en ny kultur op sammen med mine medarbejdere.

Pk. Christian Kobbernagel, leder af nærpolitistationerne i Helsingør og Nivå

Helsingør i Nordsjælland er en af de 20 nye nærpolitistationer, der blev politisk besluttet i den seneste flerårsaftale for politiet. Også her har det vist sig, at borgerhenvendelserne er få. Alligevel tøver leder af nærpolitistationen, pk. Christian Kobbernagel (billedet), ikke med at kalde nærpolitistationen for en succes.

Det er nemlig lykkedes ham og hans medarbejdere at finde en meningsfuld balance mellem faste ekspeditionstider og et udfarende og opsøgende nærpoliti, fortæller Christian Kobbernagel.

Men for politikommissær Christian Kobbernagel, der er leder af nærpolitistationen i Helsingør, samt for en ny nærpolitistation i Nivå, er antallet af borgerhenvendelser ikke det, der afgør, om de nye nærpolitistationer er en succes eller ej.

For ham og hans medarbejdere har det handlet om at finde en meningsfuld balance mellem det reaktive og proaktive politiarbejde. Mellem de politisk fastlagte rammer og indbegrebet af godt politiarbejde; hvor politiet er ude i lokalområderne og kender lokalbefolkningen – såvel de lovlydige som de kriminelle.

- Det, synes jeg, vi er lykkedes med her i Nordsjællands Politi, siger Christian Kobbernagel, da DANSK POLITI besøger nærpolitistationen i Helsingør en januar dag.

- Vi prioriterer enormt højt at køre ud for at være synlige i lokalområdet, samtidigt med at vi får udnyttet den tid, hvor vi alligevel skal sidde og passe ekspeditionen. I åbningstiden laver vi sagsbehandling af lokale sager, som vi under alle omstændigheder skulle have lavet, vi indkalder til og foretager afhøringer, og vi holder også personalemøder. Sidstnævnte afbryder vi jo bare, hvis det ringer på døren, fortæller 40-årige Christian Kobbernagel.

Bygget op fra bunden

Nærpolitistationen i Helsingør er både lys og rummelig og en såkaldt "møde-ind-station" med våben-skabe, mulighed for opbevaring af koster samt et lille garageanlæg, der tæller to patruljebiler og to elcykler.

Udover politikommissær Christian Kobbernagel er der tilknyttet fem politifolk i 30'erne eller 40'erne.

Fire ud af de fem har været med fra begyndelsen.

- For mig som leder har det været en unik mulighed for at være med til at skabe noget nyt fra bunden og bygge en ny kultur op sammen med mine medarbejdere. De har alle selv budt ind på stillingerne, så de brænder for det og føler et kæmpe ejerskab. Det er "deres" station og "deres" borgere. Som leder af to

nærpolitistationer har jeg brug for at have to selvkørende teams, som jeg med ro i maven kan uddelegere ansvar til og forvente, at det hele stadig kører, selvom jeg ikke er fysisk til stede hele tiden. Og det gør det bare – langt ud over det forventelige, lyder det rosende fra Christian Kobbernagel, der har en baggrund som både vagtchef og indsatsleder.

Er til stede dér, hvor borgerne er
Politikommissæren har lagt vægt på, at de to nærpolitistationer skal levere viden og resultater til hele kredsen og ikke lukke sig om sig selv. Det kan for eksempel være i form af efterretninger til Efterretnings- og Analyse Enheden (EAE) eller at assistere ved 112-opkald i det omfang, det giver mening.

- Når hændelsen sker i vores lokalområde, ender sagen jo hos os alligevel, og vores lokalkendskab kan ofte være en fordel. Måske kender vi ovenikøbet de involverede i hændelsen. Jeg vil love den påstand, at vi på grund af det gode lokalkendskab, vi har oparbejdet, har opklaret sager, der ellers nok ikke var blevet opklaret, fordi vi for eksempel genkender en særlig beklædningsgenstand eller andre kendetegn hos en gerningsperson, siger Christian Kobbernagel.

Han tilføjer, at hans medarbejdere løser opgaver inden for alle tre søjler – den operative, den forebyggende og efterforsknings.

- Mine medarbejdere møder ind på de tidspunkter, det giver mest mening, og hvor driften kan bære det. Eksempelvis fredag eftermiddag og aften eller en lørdag, hvor der er havnefest i Gilleleje, og så må der holdes fri en anden dag. Vi er i videst muligt omfang til stede dér, hvor borgerne er, og vi kan mærke, at de i den grad er glade for, at nærpolitiet er tilbage i området – måske lige bortset fra de kriminelle, smiler Christian Kobbernagel.

Han fortæller, at nærpolitistationen i Helsingør også efterforsker tunge sager om for eksempel vold og røverier, der er sket i lokalområdet, men at arrestantsager har vist sig

at være for tidskrævende, når man kun tæller fem årsværk plus en leder.

- Det prøvede vi én gang, og det slugte for mange ressourcer, og så er vi tilbage til at finde den meningsfulde balance i nærpoltiarbejdet, pointerer Christian Kobbernagel.

En langsigtet investering

Han medgiver, at der jo sådan set ikke er blevet opfundet nogen "dyb tallerken" i det nordsjællandske. Det handler i bund og grund blot om at udføre godt nærpoltiarbejde, som blandt andet bygger på en tillidsfuld dialog med såvel de lokale borgere som de hårdkogte kriminelle og de unge, der er på kanten. At man modtager tips, opdager kriminalitet og mønstre ved at være til stede og kan efterforske lokale sager med en viden og et kendskab, som man kun får gennem tid og tilstedeværelse.

Det nye er, at nærpoltiarbejdet er vendt tilbage til Helsingør og omegn efter at have været centraliseret bort siden 2013 – på nær en områdebetjent, der er tilknyttet SSP-arbejdet. Nu er nærpolitiet retur i en opdateret udgave.

Christian Kobbernagel håber, at den kommende flerårsaftale for politiet ikke tager livet af de nye nærpolitistationer igen. Efter 18 år i politiet er han dog forberedt på skiftende politiske vinde.

- Det ville være utroligt ærgerligt, for det er en investering, der for alvor giver igen på den lange bane. Det kan være svært at måle på, men jeg er slet ikke i tvivl om, at vores tilstedeværelse både har en tryghedsskabende og forebyggende effekt, og vi vil faktisk meget hellere forebygge end fange forbrydere, siger Christian Kobbernagel. ■

”

Vi prioriterer enormt højt at køre ud for at være synlige i lokalområdet, samtidigt med at vi får udnyttet den tid, hvor vi alligevel skal sidde og passe ekspeditionen.

Pk. Christian Kobbernagel, leder af nærpolitistationerne i Helsingør og Nivå

- Vi føler os privilegerede

Anders Gudnitz og Thomas Laursen er glade for arbejdet som nærpolitibetjente.

Der er nemlig frihed til og mulighed for at løse både hastende, operative opgaver, forebyggende opgaver, initiativsager og til at følge tingene til dørs, fortæller de to politiassistenter.

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

- Vi føler, det er "vores" kommune, selvom vi ikke selv bor i

Gribskov Kommune. Men vi brænder virkelig for nærpoltiarbejdet, og borgerne ved, at vi er hér for dem, og at de bare kan ringe til os på vores tjenstemobiler i stedet for at ringe 114. Vi holder aldrig helt fri, smiler Anders Gudnitz og Thomas Laursen.

De to politiassistenter har også delt deres tjenstemobilnummer med de lokale kriminelle.

- For det gælder jo om at skabe gode relationer i "fredstid", siger 40-årige Thomas Laursen, der tidligere arbejdede i afdelingen for særlig operativ forebyggelse i Hillerød, hvor han havde en del med bandekriminalitet at gøre.

Anders Gudnitz, 44 år, kommer fra en stilling som sagsleder i vagtcentralen i Helsingør og havde derfor allerede et godt overblik over, hvad der rørte sig i området, da han tiltrådte stillingen.

De har begge været med fra begyndelsen, da nærpolitistationen åbnede, og de har derfor også haft

indflydelse på arbejdsopgaver, rutiner og kulturen på den nye station.

Stor grad af frihed

Da Thomas Laursen i sin tid overvejede at søge stillingen som nærpoltibetjent var han lidt bekymret for, hvorvidt der ville blive for meget "blød hat" over arbejdet. Men den bekymring er gjort helt til skamme.

- Vi er væsentligt mere operative, end hvad vores kolleger andre steder i kredsen nok tror. Vi er et ret ungt team, og alle har frisk operativ erfaring og har været vant til at køre ud, og det har vi også holdt fast i som en vigtig del af nærpoltiarbejdet her i Helsingø og i resten af kommunen, fortæller han.

Anders Gudnitz supplerer:

- Vi har en stor grad af frihed i vores arbejde, og i modsætning til i beredskabet er der også tid til at følge tingene til dørs. Det er meget tilfredsstillende.

De to kolleger fortæller, at de værner utroligt meget om deres hverdag, som de kalder privilegeret, fordi der er så meget selvbestemmelse indbygget.

- Derfor er vi også meget bevidste om at levere et godt stykke arbejde. Selvom det kan være svært at måle på tryghedsskabende indsatser og forebyggelse, er vi slet ikke i tvivl om, at vores tilstedeværelse i Grib-

”

Vi er et ret ungt team, og alle har frisk operativ erfaring og har været vant til at køre ud, og det har vi også holdt fast i som en vigtig del af nærpoltiarbejdet her i Helsingø og i resten af kommunen.

Pa. Thomas Laursen, nærpoltiet i Helsingø, Nordsjællands Politi

skov Kommune har rykket noget, fortæller de og uddyber, at det også gælder i de kriminelle bandemiljøer og hos de unge, som hænger ud og skaber utryghed.

- Vi er kommet i god dialog med dem og har fået opbygget en tillid til os og en respekt omkring vores arbejde. De ved godt, at vi er "large", hvis de opfører sig ordentligt over for os, men at vi ikke uddeler fripas. Vi er stadig politifolk, siger Thomas Laursen.

Udnytter tiden

På spørgsmålet om, hvad de synes

om at have en fast ekspeditionstid tre gange om ugen med et begrænset fremmøde af borgere, trækker de ubekymret på skuldrene.

- Så længe tiden bruges fornuftigt, er det ikke et problem. Vi skal under alle omstændigheder have behandlet de sager, som vi typisk har lavet torsdag eller fredag aften eller i weekenden, og det kan vi jo lige så godt bruge ekspeditionstiden til, siger de to politiassistenter.

Det er især om mandagen, at der kommer flest borgerbesøg på nærpoltistationen i Helsingø. Det kan dreje sig alt fra hittegods, der er fundet i løbet af weekenden, eller betaling af en bøde til anmeldelser af vold eller voldtægt. Sidstnævnte kategorier er dog mere sjældne end førstnævnte. Nogle dukker også op for bare at slå en sludder af med deres nærpolti. På en sløv dag kommer der måske blot en enkelt borger og seks-syv borgere på en mere "travl" dag.

- Tiden i ekspeditionen er okay, så længe vi kan kombinere den med meningsfulde opgaver, når der ingen borgerhenvendelser er. Og når ekspeditionen er lukket, kan vi jo køre ud igen, siger Anders Gudnitz.

- Vi har rigeligt at lave – ellers finder vi bare selv på noget nyt at følge op på eller undersøge, tilføjer Thomas Laursen. ■

Thomas Laursen og Anders Gudnitz nyder en stor grad af frihed i arbejdet som nærpoltibetjente i Helsingø og omegn. Der er både tid til og mulighed for at lave initiativsager og for at følge tingene helt til dørs.

- Derfor er vi også meget bevidste om at levere et godt stykke arbejde. Selvom det kan være svært at måle på tryghedsskabende indsatser og forebyggelse, er vi slet ikke i tvivl om, at vores tilstedeværelse i Gribskov Kommune har rykket noget, siger de.

Når mænd udsættes for æresrelateret vold

Vi forbinder ofte æresrelateret vold med noget, kvindelige familiemedlemmer udsættes for, fordi de eksempelvis gennem deres seksualitet krænker families ære. **Men æresrelateret vold er langt mere kompleks end det, og hvis vi i dansk politi skal blive bedre til at håndtere og forebygge sagerne, så skal vi opdyrke en mere nuanceret forståelse af både mænd og kvinders roller i forbindelse med æresrelateret vold og konflikter.** Det her faglige indspark handler om mændenes roller i konflikterne, og om antropologiens rolle og berettigelse i en politifaglig verden.

TEKST JEPPE SCHMIDT,
ANTROPOLOG,
KONSULENT HOS
ØSTJYLLANDS POLITI

Siden drabet på den dansk-pakistanske kvinde Khazala Khan tilbage i 2005, har vi i dansk politi haft en stigende opmærksomhed på æresrelateret kriminalitet som en særlig kriminalitetsform med egne logikker, motiver og kendetegn, der stiller store krav til vores håndtering af sagerne. Disse sager gemmer ofte på en kompleks social kontekst, som vi må forsøge at forstå for at kunne efterforske og skabe tryghed og sikkerhed for de mennesker, der ender som ofre i ærens navn.

Som antropolog og civil konsulent hos Østjyllands Politi arbejder jeg sammen med en række af kredsens andre ressourcepersoner på at styr-

ke vores indsats over for æresrelateret kriminalitet. Som et led i at udvikle området har vi særligt fokus på mænds udsathed og roller i forbindelse med æresrelateret vold. Forskningen peger på, at også mænd kan være udsat for vold og kontrol i den her forbindelse. Hvor vi tidligere har fokuseret meget på kvinderne i relation til æresrelateret vold, så arbejder vi nu med en bredere forståelse af den komplekse situation, som mange mænd også befinder sig i – som potentielle udøvere af volden, men også som ofre, eller begge dele på samme tid.

En æresrelateret konflikt
En æresrelateret konflikt opstår

Om Jeppe Schmidt

- Jeppe Schmidt er uddannet antropolog og har igennem flere år beskæftiget sig indgående med æresrelaterede konflikter. Han er ansat som konsulent hos Østjyllands Politi.
- Jeppe underviser desuden på Politiskolens risikovurderingsuddannelse i Vejle.
- Han har tidligere arbejdet som regional sikkerhedskonsulent i Aalborg Kommune, hvor han har understøttet kommunale fagpersoner i arbejdet med æresrelaterede konflikter.
- Foruden antropologien er Jeppe optaget af spørgsmål og emner vedrørende islamske kulturer og samfund. Han har rejst og boet i Mellemøsten.

inden for nære, familiære relationer og skyldes en opfattelse af, at familiens ære er blevet krænket. Æreskodekset er noget, som vi ser på tværs af religioner og kulturer. Vi kan måske forsimplet forstå det som et sæt af normer, der gælder i en gruppe. Normerne afgør altså, hvad gruppens medlemmer må og ikke må. Det vil ofte være sådan, at æresrelaterede konflikter udspringer sig i familier med et kollektivistisk livssyn, hvor familien er livets omdrejningspunkt, og hvor den enkelte afkræves stor loyalitet over for kollektivet. Man fødes ind i en tilværelse, hvor "det gode liv" er tydeligt defineret på forhånd af fællesskabet. Det kan udtrykkes på den måde, at der er få livsstier man kan gå ud ad, og træder man ved siden af stien, så straffes hele familien med skam.

For en kvinde kan stien se således ud: Jomfruelig ungdom, uddannelse, ægteskab, børn.

Et velkendt brændpunkt kunne omhandle familiemedlemmers seksualitet og intime relationer.

Det kunne være en situation, hvor en teenagerdatter har indledt et seksuelt forhold med en kæreste, og hvor familiens forventninger er, at hun skal forblive jomfru frem til, at hun skal giftes. Det er stien, som familien forventer, at hun betræder, og forudsætningen for et ægteskab og børn er en netop jomfrulig ungdom. Et andet eksempel kunne være teenagersønnen, der opdager, at han er homoseksuel, og hvor der er en klar forventning om et traditionelt heteroseksuelt ægteskab.

Begge situationer er eksempler, hvor familien potentielt vil benytte sig af vold, kontrol og tvang i forsøget på at få den unge til at rette ind og beskytte familiens navn og ære. Forældre kan dog opfatte sanktionerne som omsorg, idet de beskytter deres børns fremtid og muligheder for at blive godt gift og stifte familie. Det er selvfølgelig vigtigt at forstå, at det kollektivistiske livssyn er en idealtipe, og at familier rummer mange forskellige værdier. Derfor giver det ofte bedre mening, at vi undersøger den families-specifikke

kultur og afdækker, hvilke holdninger og værdier der er til stede i den konkrete familie, og hvordan andre sociale omstændigheder også har betydning for den konflikt, som familien står i. Det kunne være familiens migrationshistorie, tilknytning til hjemlandet, religiøsitet og andre særtræk, der har betydning ind i den enkelte familie.

Mænds udsathed

Med afsæt i både politikredsens egne erfaringer og den internationale forskning på området, bør vi i højere grad udforske og anerkende mænds viktimisering og legitimitet som særskilte ofre i æresrelaterede konflikter. Vi ved blandt andet, at mænd er særligt udsatte i forhold til psykisk vold og negativ social kontrol i familierne. Fra tyske studier ved vi også, at mænd udsættes for mere alvorlig vold og æresdrab. Ved en gennemgang af de tyske medieomtaler og tidligere retssager har man nemlig fundet, at 43 procent af 109 ofre for æresdrab i perioden 1996-2005 var mænd.

Et fokus på de mandlige ofre skal selvfølgelig ikke læses som et forsøg på at negligere kvinders rolle som ofre for volden, men det skal derimod nuancere vores forståelse af dynamikkerne og roller i sagerne, og på den måde styrke vores mulighed for at identificere både mandlige og kvindelige ofre.

Skal leve op til forventningerne

I mit møde med mandlige ofre har jeg ofte hørt historier om at blive overvåget og udskammet, fordi man ikke lever op til det, som familien forventer af en. Det kan handle om valg af partner, succes i uddannelsen og i mange tilfælde også om seksuel orientering. Vi fokuserer meget på kvinders seksualitet og intime relationer, men æresbegrebet handler ikke kun om at undgå tab af ære og kontrollere kvindelige familiemedlemmers relationer og seksualitet. Det handler også om akkumulering af ære – at man via sine præstationer og sejre opretholder og opbygger en families ansigt udadtil. Lever man

ikke op til familiens forestillinger og forventninger, så kan det få negative konsekvenser i form af psykisk og fysisk vold, og det er netop hér, at mændene er særligt udsatte.

Den britiske forsker Lis Bates undersøgte for et par år siden, hvad der kendetegner den æresrelaterede vold, som udøves mod mænd. 76 procent af 66 voldsudsatte mænd, der var med i undersøgelsen, havde været udsat for psykisk vold, og 59

»

Betingelserne for at være en god søn i en familie kan altså i nogle tilfælde være, at man skal sanktionere sine søstre med vold og trusler.

procent af dem for fysisk vold. Ifølge undersøgelsen er det altså den psykiske vold, der er dominerende, når manden er offer.

Bates viser, at der ofte var der tale om vedvarende trusler i form af sms'er og telefonopkald, hvor mødre og søstre eksempelvis kunne true med at begå selvmord som en konsekvens af sønnens beslutning om at vende familien ryggen. Det kunne være ved at indgå i et ægteskab, som familien ikke ønskede.

Den gode søn

Der er særlige områder, hvor mænd er i risiko for at blive ofre i æresrelaterede konflikter. Som nævnt kan det handle om mænds seksualitet og valg af partner, men også om mænds villighed og evner til at beskytte familiens ære, når der skal sanktioneres over for andre familiemedlemmer. Betingelserne for at være en god søn i en familie kan altså i nogle tilfælde være, at man skal sanktionere sine søstre med vold og trusler. På den måde bliver det mændenes rolle at håndhæve

familiens normer og sanktioner. Forvaltes denne rolle ikke rigtig, så kan konsekvensen være trusler om vold og social eksklusion fra familien. Man er altså på den ene side udøver af vold og på den anden side et potentielt offer.

Den norske sociolog Anja Bredal beskriver, hvordan mange unge mænd også forsøger at beskytte deres søstre fra forældrenes meget voldsomme reaktioner ved at irettesætte og advare dem præventivt. Som mand kan man altså befinde sig i et krydspres mellem familiens forventninger til "den gode søn" og ens egne holdninger og værdier.

Lever man ikke op til familiens krav, så risikerer man at miste sin plads i familiefællesskabet. Forsøger man derimod at håndhæve normer med vold, så risikerer man at miste sig selv. Det er et pres, der kan føles enormt hårdt, og noget vi skal have blik for i vores arbejde med familierne.

I politiets forebyggende arbejde er det nemlig afgørende, at vi bruger tid på at undersøge de forskellige roller og positioner, der kan være til stede i en familie, og søger dialogen med de mænd, der potentielt også kan være i klemme i forbindelse med konflikten.

Et "antropologisk-mindset"

Hvad kan antropologien så bidrage med i forhold til arbejdet med æresrelateret vold? For mig er det særligt den antropologiske kulturforståelse, der kan tilføre noget til det "mindset", som vi gerne skal møde familierne med. Antropologiens udgangspunkt er, at kulturelle fællesskaber er i konstant bevægelse og forandring i mødet med andre samfund.

Et godt eksempel er forholdet mellem religion og æresrelateret vold. Her kan islamisk ret, etik og praksis både spille en begrænsende og en frigørende rolle. Med islam kan man på den ene side underbygge en stærk begrænsende, social kontrol og på den anden side styrke individets kamp imod det samme. Unge kvinder og mænd oplever eksempelvis at blive tvangsgift i islams navn,

men de unge muslimer anvender på samme måde også islam til at argumentere imod legitimiteten af tvangsægteskaber ved at gøre deres islamiske rettigheder gældende.

Man kan forestille sig en familie med baggrund i Mellemøsten, hvor forældrenes fortolkning af religion har afsæt i den opvækst og de lokale traditioner, de har med sig fra deres egne forældre i hjemlandet. Familiens unge er derimod vokset op i en helt anden social kontekst her i Danmark, hvor de måske har haft mulighed for en mere selvstændig læsning af religiøse tekster. De har selv defineret egne islamiske idealer, hvormed de kan udfordre forældrenes religiøse legitimitet i de begrænsninger og krav, som de måtte stille til de unge.

På den måde opstår der nye fortolkninger af islam i den unge generations møde med det danske samfund og i deres relation til andre unge med muslimsk baggrund. Med et "antropologisk-mindset" er vi netop opmærksomme på, at kultur, betydninger og værdier er under konstant forhandling og forandring i de familier, vi møder. Så for at forstå, hvad der kan være på spil for den enkelte familie, må vi altså forsøge at stille os undrende og spørgende over for eksempelvis betydningen af religion, ære, familieliv og kønsroller for den enkelte.

Antropologiens insisteren og politifaglighedens systematik

Æresrelaterede sager kan være udfordrende i både forebyggelses- og efterforskningssammenhænge. Der er ofte tale om virkelig komplekse situationer med mange aktører, interesser og forviklinger, som vi i politiet må forsøge at afdække og forstå for at yde den bedst mulige indsats. Det er min opfattelse, at der her er et stort potentiale i samspillet mellem antropologien og politifagligheden. Hvor antropologiens insisteren på at udfordre vores viden og antagelser om virkeligheden kan komplimenteres af den politifaglige systematik og metode. ■

Politibetjent bag ny trilogi

Emil Agertoft er i gang med at uddanne sig til politibetjent, og samtidigt debutterer han som forfatter til en samlet kriminalromantrilogi om Jason Dark, der er en midaldrende politibetjent i Philadelphia i USA.

En roman Emil Agertoft har arbejdet på gennem 11 år, siden han var 18 år gammel og selv drømte om at blive politibetjent.

"Jason Dark" indeholder tre historier om den midaldrende politibetjent af samme navn. I den første historie er Jason Dark på krydstogt med sin familie, men bliver suget ind i en mordefterforskning.

I den anden historie bliver hans datter kidnappet, og han tvinges til at løse en gammel drabssag.

Den sidste historie handler om drabet på en ung politiker. Under drabsefterforskningen kommer Jason Dark på sporet af et komplot, som involverer CIA og USA's tilstedeværelse i Grønland, og som trækker tråde tilbage til hans afdøde far.

Forfatter Emil Agertoft har under sin politiuddannelse erfaret, at hans historier om Jason Dark ikke ligger så langt fra virkelighedens efterforskninger. Han har desuden bestræbt sig på at gøre sine historier så realistiske som muligt, og han vil med "Jason Dark" gøre op med et meget almindeligt virkemiddel i krimier – nemlig den engagerede efterforsker, som ikke har øje for andet end efterforskningsarbejdet. Jason Dark prøver at opretholde en sund balance mellem arbejde og familie, men arbejdet synes dog at forfølge ham, selv når han holder fri.

Jason Dark

Af Emil Agertoft
Skriveforlaget

Meddelerne – politiets hemmelige våben

I sin erindringsbog "Politiets hemmelige våben" tager Benny Frederiksen læseren med på en rejse gennem nyere kriminalhistorie – fra Uropatruljen til Rejseholdet og afdelingen for organiseret kriminalitet.

Benny Frederiksen var 23 år og politibetjent på prøve, da han en aften i oktober 1980 blev første mand på gerningsstedet i den bestialske sag om drabet på en af Simon Spies' tidligere morgenbodedamer, Michelle Anderson. Det blev begyndelsen på den røde tråd i et politiliv, som kom til at handle om kunsten at hverve hemmelige meddelere og opklare sager om alt fra skjulte hashtunneler på Christiania til drabet på den blot 12-årige Mia Teglgård Sprotte.

Mellem de grumme og alvorlige kriminalsager tegner Benny Frederiksen også et farverigt portræt af en tid i dansk politi, som ikke er mere. Hvor cheferne var veteraner, der havde siddet i koncentrationslejr under 2. Verdenskrig, og nu ordnede politiforretninger bevæbnet med porter og cigar. Det var også dengang, uniformen var en livsstil, og en "rigtig" politimand ikke sjældent havde tre-fire forliste ægteskaber på samvittigheden.

Benny Frederiksen ser tilbage på sine 40 år i Uropatruljen og Rejseholdet, hvor han fik venner for livet og opklarede "sine" største sager sammen med nogle af de bedste efterforskere i faget.

Politiets hemmelige våben

Af Benny Frederiksen, i samarbejde med journalist Søren Baastrup
Forlag: Grønningen 1

Bag nedrullede gardiner

Podcast: På en stille villavej i Brønshøj kommer en kvinde i en pink jakke løbende med et vildt udtryk i øjnene.

På vejen får hun stoppet en bil og flår bildøren op. Hun råber om hjælp, før hun kravler ned og gemmer sig på bagsædets gulv.

Kvinden er de seneste fem dage blevet tvunget til at prostituere sig i en lejlighed oven over et solcenter. Nu vil hun have bagmanden dømt.

DR-journalist Anne Skjerning er i podcasten "Det brændte bordel – sæson 2" igen på sporet af prostitutionens skyggesider. Særligt én kvindes historie fører hende ind bag de ellers nedrullede gardiner på de thailandske massageklinikker i Danmark.

Men hvem er de mange sexkunder på bordellerne, arbejder kvinderne der af egen fri vilje? Hvorfor bliver næsten ingen bagmænd dømt? Og hvordan forholder politiet sig til kritikken fra Europarådet om, at Danmark i forhold til andre europæiske lande halter bagefter på området – både med ressourcer og specialiserede kompetencer?

Det brændte bordel – sæson 2

Vært og tilrettelægger:

Anne Skjerning.

Producent: DR

TRAGEDIEN SCANDINAVIAN STAR

TEKST PH.D. FREDERIK STRAND,
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET
FOTO POLITIMUSEET

Den 6. april 1990 stævnede skibet Scandinavian Star ud fra havnen i Oslo mod Frederikshavn. Næppe mange af de 359 passagerer havde i deres vildeste fantasi forestillet sig, at rejsen skulle udvikle sig til en af **Nordens største katastrofer**. Efterforskning af dødsbranden blev efterfølgende kompliceret af, at man delte efterforskningen mellem Norge og Danmark og undlod at efterforske flere økonomiske sider af sagen. Blandt andet derfor lever gæden om Scandinavian Star videre i dag.

Den første del af rejsen med Scandinavian Star den 6. april 1990 var temmelig kaotisk, og mange af passagerne var noget utrygge. Bekymringen var ikke uberettiget, for klokken cirka 02.00 opstod der ild i noget sengelinned på gangen ved kahyt 416. Det blev senere karakteriseret som den første brand på Scandinavian Star. Flere passagerer skyndte sig ud af deres kahytter for at slukke ilden, og det lykkedes at få bugt med flammerne.

Få minutter senere ud for kahyt 219 var der igen blevet tændt ild – benævnt den anden brand eller hovedbranden. Denne brand var langt mere kritisk, da den fandt sted foran nogle ubeboede kahytter under renovering. Ilden fik således uhindret lov til at få fat i gangens plastvægge. Snart var store gangarealer et brølende inferno af ild, og giftig, sort røg fra plastlaminat bredte sig op i skibet. Nu lyste alarmknapperne, og brandalarmen blev aktiveret. Men for sent. Flere branddøre blev ikke lukket, og ilden bevægede sig med overraskende hast rundt i skibet. Røgen, der var fuld af blåsyre, var dødbringende i løbet af få minutter.

Klokken 02.24 udsendte kaptajnen et mayday og kaldte kaptajnen på skibet Stena Saga, der lå tæt på Scandinavian Star: "Vi har brand om bord," sagde han. Under disse fuldstændigt kaotiske tilstande besluttede kaptajnen og flere af skibets officerer at forlade skibet kun godt en halv time efter, at branden var brudt ud. På dette tidspunkt kæmpede formentlig omkring 40 mennesker stadig for deres liv på det brændende skib.

Den tredje og fjerde brand

Klokken 06.00 ankom de første røgdyktere til skibet fra Göteborg. Kaptajn Hugo Larsen og tre ledende besætningsmedlemmer blev transporteret tilbage til Scandinavian Star for at bistå brandmandskabet. Skibet skulle fragtes til den svenske by Lysekil, men under bugseringen opstod en tredje brand ud for kahyt 315. Brandfolkene stillede sig uforstående over for denne brands opståen. Spørgsmålene var mange, men i første omgang var brandfolkene fokuseret på at få branden slukket.

Endelig klokken cirka 20.30 blev det brændende skib langsomt transporteret ind i Lysekiles havn og fortøjret knap en time efter. Branden var da under nogenlunde kontrol, men endnu ikke slukket. Omkring klokken 02.30 brød der ild ud omkring skibets restaurant – af nogle karakteriseret som den fjerde brand på Scandinavian Star. Først dagen efter var denne brand slukket.

Mistanke mod dansker

Man indså hurtigt, at efterforskningen af branden på Scandinavian Star nemt kunne udvikle sig til en uhyre kompliceret affære, der nødvendigvis inddrog både Norge og Danmark. Derfor blev der lavet en efterforskningsmæssig opdeling: Danmark skulle tage sig af skibsundersøgelserne, idet firmaet bag Scandinavian Star var dansk og havde tilholdssted på Frederiksberg. Efterforskningen af brandens opståen skulle ligge hos de norske myndigheder. Fokus blev her lagt på brandårsagen og den mulige gerningsperson eller eventuelt gerningspersoner.

Norsk politi lagde sig ganske hurtigt fast på en hypotese, der indebar en specifik gerningsmand og et klart motiv. Det hele var centreret om danskeren Erik Mørk Andersen, der som medhjælper på en lastbil havde sejlet med Scandinavian Star og var omkommet på katastrofenatten.

Norsk politi skulle senere få megen kritik for deres fokus på Erik Mørk. Umiddelbart var der dog en vis rimelighed i mistanken mod danskeren. Han havde tidligere stået bag flere brande – han var med andre ord pyroman. Flere af efterforskerne stillede sig dog fra starten tøvende over for Mørk som mistænkt. Der var nemlig problemer med brandforløbet.

Mere end én gerningsmand?

Brandene forløb nemlig over meget lang tid, samtidig med at nogle af dem antændtes med meget kort tidsinterval. Det kunne indikere, at der måtte

være flere end én gerningsperson, da det var vanskeligt at nå fra den ene kahyt til den anden på så kort tid.

Til dato er det ikke afklaret, om den første brand rent faktisk blev påsat, og meningerne blandt brandteknikerne omkring den tredje brand er tillige delte i forhold til, om den var påsat eller selvantændte.

Den anden brand var derimod med sikkerhed påsat, og her kan det ikke udelukkes, at Mørk var gerningsmanden. Han kunne således have antændt den anden brand, hvorpå han havde forladt gerningsstedet og var gået tilbage til sin kahyt, hvor han havde lagt sig

Scandinavian Star brænder.

til at sove. Måske i forventning om, at branden ikke ville sprede sig, men blive slukket af mandskabet.

Hvad angår de sidste to brande er det imidlertid helt umuligt, at Erik Mørk kunne stå bag. På det tidspunkt var han, som de retsmedicinske undersøgelser senere fastslog, for længst omkommet.

Ingen erfaring med rederi

Efterforskningen viste, at der bag Scandinavian Star stod et firma ved navn VR-Gruppen. Manden bag var ejendomsspekulanten Henrik Johansen. Erfaring fra rederibranchen havde han ikke, og han overdrog derfor ansvaret for sin rederivirksomhed til Ole B. Hansen, der imidlertid heller ikke havde nogen erfaring med området.

Ole B. Hansen kom til at varetage

→ Henrik Johansens "beskidte arbejde", da det var ham, der hårdhændet eksekverede Johansens planer og besparelser. Det havde også været tilfældet, da Henrik Johansen overtog Vognmandsruten i 1984. Med udgangspunkt i denne dannede Johansen rederivirkomheden VR-Gruppen. I slutningen af 1989 fik han ruten solgt til investeringsfonden Difko for 369 millioner kroner. Med denne succes i bagagen ledte Johansen nu efter en anden rute at investere i, og hans blik faldt på den såkaldte DaNo-Linje, der sejlede mellem Oslo og Frederikshavn. Linjen havde hidtil været ejet af nordmanden Jens Cato Ha-

Efterforskere gennemgår det udbrændte Scandinavian Star.

gen, men da hans skib brændte, og han efterfølgende gik konkurs, så Henrik Johansen muligheden for at overtage ruten og indsætte et nyt skib, nemlig Scandinavian Star.

Forsikringssvindler?

Hvem der de facto ejede Scandinavian Star på brandtidspunktet, var imidlertid straks vanskeligere at afklare. For Henrik Johansen havde nok indsat skibet på ruten, men handlen om skibet med det amerikanske firma SeaEscape var tilsyneladende ikke faldet endeligt på plads.

Det rejste en række andre meget presserende spørgsmål: Hvad var forholdet mellem SeaEscape og VR-Gruppen? Med hvilke hensigter forsøgte Henrik Johansen at overtage det noget ramponerede Scandinavian Star? Var

det blot for at renovere skibet og sætte det i rute? Eller kunne man forestille sig, at man blot nødtørftigt ville sætte skibet i stand, sætte det i rute, brænde det af – og så hæve forsikringssummen for at investere i et nyt skib eller i den omkostningskrævende renovering af Scandinavian Star?

Mellem to stole

De komplicerede ejerforhold og forsikringsaftaler skulle således fastlægges, men her viste der sig at være et vakuum i efterforskningen. Frederiksberg Politi fik nemlig ikke præciseret disse forhold, hvilket næppe kun skyldtes de komplicerede økonomiske transaktioner, men også den specielle opdeling af efterforskningen.

Norge skulle jo fastlægge selve brandforløbet, mens Danmark primært skulle se på skibets sødygtighed og det redningsarbejde, der var blevet udført af skibets personale.

Undersøgelsen af de økonomiske forhold faldt dermed i mange henseender mellem to stole.

Efterforskningen fra dansk politis side blev således centreret omkring skibets sødygtighed og redningsarbejdet, mens forsikring og ejerforhold nærmest ikke blev berørt.

Hæftestraffe

Afgørende for sagen var den søforklaring, der begyndte den 11. april 1990.

På baggrund af søforklaringen samt Frederiksberg Politis efterfølgende undersøgelse af sikkerheden om bord, blev kaptajn Hugo Larsen anklaget for ikke at have sørget for en tilstrækkelig sikkerhedsmæssig standard på skibet, mens det var i søen.

Henrik Johansen og Ole B. Hansen blev anklaget for ikke at have sikret, at Hugo Larsen havde mulighed for at skabe en korrekt sikkerhed på Scandinavian Star. Alle tre mænd fralagde sig ansvar for tragedien.

Den 3. december 1992 faldt der dog dom. Hugo Larsen fik 60 dages hæftestraf, mens Henrik Johansen og Ole B. Hansen fik 40 dages hæftestraf.

Uofficiel efterforskning

Mange af de overlevende og pårørende fra Scandinavian Star mente imidlertid

ikke, at dommene satte et punktum for sagen. De støttegrupper, der var oprettet i Norge og Danmark, påbegyndte derfor en uofficiel efterforskning, som gik ud fra, at Erik Mørk ikke var brandstifteren på Scandinavian Star. Fokus kom særligt til at ligge på brandforløbet.

Her påpegede den uofficielle efterforskning, at der måske havde været fire separate brande på Scandinavian Star – og ikke kun to – som den officielle norske og danske efterforskning først havde ment var tilfældet. Havde der været fire separate brande, kunne Mørk ikke være ansvarlig for tragedien. Efter massivt pres tog efterforskere fra norsk politi igen sagen op.

I marts 2014 konkluderede efterforskerne, at man ikke med "stor grad af sandsynlighed" kunne sige, at Erik Mørk var manden bag dødsbranden – eller rettelig brandene – på Scandinavian Star.

De økonomiske forhold bag Scandinavian Star blev også taget op af den uofficielle undersøgelse, men kom først rigtigt i søgelyset efter en række artikler i Jyllands-Posten og Bergens Tidende i 1997. Her blev der særligt sat spørgsmålstegn ved SeaEscapes rolle i sagen, samt hvilken forsikringsgevinst der kunne opnås ved en afbrænding af Scandinavian Star.

Gåden lever videre

De mange forskelligartede syn på Scandinavian Star-tragedien skyldtes primært den måde, hele efterforskningen blev grebet an på. Det helt afgørende problem var, at man delte efterforskningen mellem landene, men undlod at efterforske nogle sider af sagen. Dette skabte grobund for mange forskelligartede teorier, som ikke altid var begrundede, men blev brugt til at prøve at forstå og forklare det ellers uforståelige hændelsesforløb. Hertil kom naturligvis de meget dunkle transaktioner bag salget af Scandinavian Star.

Gåden omkring Scandinavian Star lever da også videre. Den 21. maj 2021 vedtog et enigt folketing, at der skulle nedsættes en uvildig instans, der skulle kulegrave reder-, ejer-, og forsikringsforholdene vedrørende Scandinavian Star. ■

NYT FRA POLITIFORBUNDET

BEVAR STORE BEDEDAG: - Regeringen stjæler af kollegernes kostbare fritid

De store linjer i 2023:

Mere i lønningsposen og en meritgivende uddannelse

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ
FOTO JAKOB BOSERUP

Ambitionerne er høje og forventningerne store, når Politiforbundets formand Heino Kegel ser ind i 2023. Det bliver et år, som kommer til at sætte retning for politiet, når der skal forhandles ny flerårsaftale og indsendes krav til de kommende overenskomstforhandlinger. – Vi ønsker forbedringer i politiets basisuddannelse. Den skal være meritgivende, SU'en skal erstattes med løn, og begge dele vil have positiv indvirkning på de rekrutteringsudfordringer, som politiet står i, lyder det fra forbundsformanden.

|| Hvor skal de store slag kæmpes i 2023?

- De store sværdslag, og noget som bliver definerende for politiets fremtid, er den kommende flerårsaftale, som de politiske partier skal forhandle på plads i slutningen af året. Det er den, som sætter rammerne for dansk politi de kommende år. Ved seneste flerårsaftale var det nærmest en hel reform med omlægning af Rigspolitiet, oprettelse af NSK og de 20 nye nærpolitistationer. I Politiforbundet har vi kritiseret flerårsaftalerne for at være for kortsigtede, når man kun planlægger to-tre år frem i tiden. Det begrænser udviklingsmulighederne for at få et politi, som kan løse nye opgaver. Det bliver desværre også ofte parametre som måltal eller lignende, der definerer, hvad politiet skal løse, frem for at det er politifagligheden, man lytter til. Det vil vi gerne være med til at lave om på.

|| Hvorfor er en ændring af politiets basisuddannelse nødvendigt?

- Der er akut behov for en udvidet og meritgivende politiuddannelse, da den nuværende basisuddannelse på to år og fire måneder mangler tid til generelle og væsentlige læringspunkter. Det bør være en uddannelse, som kan akkrediteres, og som giver merit. Selvfølgelig skal politiets uddannelse udvides og udvikles i takt med, at kriminaliteten ændrer karakter og bliver mere kompleks. Allerhelst så Politiforbundet, at bachelor-

uddannelsen blev genindført, men som minimum skal uddannelsen være meritgivende, så man kan bygge videre på den. Det ville måske også åbne op for muligheden for forskning af politiets arbejde. Her halter Danmark desværre gevaldigt bagefter i forhold til andre sammenlignelige lande og i forhold til andre fagområder.

Politiforbundet arbejder for, at man dropper SU'en til politielever for at komme rekrutteringsproblemer til livs. Hvorfor tror du, det vil hjælpe?

- Det skal ikke stå alene, men man vil få et bredere grundlag ved at rekruttere ud fra, at man tilbyder løn under hele uddannelsen og ikke kun i praktikperioden, som det er i dag. Det vil betyde, at personer, som allerede er i job og måske har stiftet familie, og som drømmer om et karriereskifte, vil få lettere ved at søge ind til politiet, hvis de ikke tvinges til at leve for en SU. Kriminalforsorgen gik fra SU til løn på deres uddannelse, og derfor mener jeg også, det er realistisk for politiet. Men det skal følges op af andre tiltag, og det er vigtigt, at arbejdsgiver også fokuserer på fastholdelse af nuværende kolleger, for det hænger uløseligt sammen med at blive bedre til at rekruttere. Man bør gøre alt for, at arbejdsmiljø, fleksibilitet og seniorpolitik prioriteres højt, så politifolk ikke søger ud, og for at potentielle ansøgere har lyst til at søge ind.

Vil Politiforbundet stadig have 15.000 politifolk i 2033 – og er det overhovedet realistisk?

- Det hænger sammen med ønsket om en langsigtet plan for, hvad man vil med politiet. Politiforbundet mener, at 15.000 politifolk inden for de næste ti år er en realistisk plan, hvis politikerne fortsat har et ønske om at dansk politi skal sikre et trykt og tillidsfuldt velfærdssamfund og et politi, som er rustet til at løse alle slags opgaver. I dag er vi i alt 11.450 politifolk, når man tæller alle politielever og politifolk på Grønland og Færøerne med. Det gør dansk politi til en af de mindste

politistyrker i forhold til befolkningstal sammenlignet med de nordiske lande og Vesteuropa. Der er simpelthen for få polititimer til at udvikle, efteruddanne, løse nye og komplekse indsatser samt være proaktive. Seneste opgørelse af tilgodehavende frihed for politiansatte taler sit tydelige sprog – der mangler folk til at nå det hele. Politiet skubber i øjeblikket mere 1,8 millioner tilgodehavende frihed foran sig. En udvidelse af politistyrken på lang sigt er helt nødvendig. Politiforbundet foreslår derfor et løbende ekstraoptag på godt 300 politifolk om året over en tiårig periode.

Kan politifolk forvente at få mere i løn ved OK24?

- Jeg er selvfølgelig optaget af, at vores medlemmer skal have en ordentlig løn. Inflationen og de høje energipriser har ramt alle danskere, og huspriserne i de største byer er tårnhøje, så det er de færreste politifolk, pædagoger, lærere og sygeplejersker, som har råd til at købe en bolig hér – og det er et problem.

- Ikke bare for den enkelte, men for diversiteten og sammenhængskraften i vores samfund. Løn og ansættelsesvilkår står meget højt på Politiforbundets dagsorden. Jeg ved, at mange kolleger har et ønske om mere i løn og mulighed for at stige i løn gennem hele arbejdslivet. Der er ingen tvivl om, at politifolk er mere værd, og at lønnen er en vigtig del af den anerkendelse. Ved overenskomstforhandlingerne er Politiforbundet en del af et stort fællesskab, som forhandler samlet på vegne af mange forskellige faggrupper i staten. Statens forhandlere skal forsøge at få forhandlet så stor en samlet ramme som muligt hjem, og derudover vil der formentlig være puljer til de enkelte faggrupper. Det er for tidligt at spå om forhandlingerne, men de private overenskomster, som forhandles netop nu, bliver interessante, da de kommer til at give en indikator for lønrammen.

Yngre kolleger har på det seneste udtalt utilfredshed med, at de skal gå senere på pension end deres

ældre kolleger. Er du enig i, at det er uretfærdigt, og hvad kan der gøres?

- Det gælder for alle borgere i Danmark og i rigsfællesskabet, at pensionsalderen stiger i takt med, at vi bliver ældre. Det besluttede et flertal i Folketinget i et velfærdsforlig tilbage i 2006, hvor der blev lavet en reform. Der er ingen på arbejdsmarkedet, der er fritaget for den stigende pensionsalder, heller ikke politifolk. I Politiforbundet er vi klar over, at det kan medføre uens økonomiske vilkår, hvis man ønsker at lade sig pensionere tidligere. Da det er en politisk beslutning, er den ikke sådan lige at ændre, men det er noget, vi fremfører i regi af Fagbevægelsens Hovedorganisation. Vi er også meget bevidste om, at vores medlemmer er særligt udsatte, da de har et psykisk og fysisk hårdt arbejdsmiljø, og det er langt fra alle, som kan blive ved med at arbejde, til de er over 70 år. Det er organisationen og arbejdsvilkårene slet ikke skabt til, så det kræver en helt anden tilgang til arbejdsmiljø og opgaveløsningen fra arbejdsgivers side, hvor også seniorordninger og fastholdelse af kolleger skal fylde meget mere, end det gør i dag.

Hvad med polititjenestemænd på Grønland og Færøerne – har Politiforbundet helt glemt dem i 2023?

- De er bestemt ikke glemt. Det er en højt prioriteret opgave at få gjort op med de væsentlige forskelle og uretfærdigheder, der eksisterer i løn- og ansættelsesvilkår for kollegerne i Grønland i forhold til Danmark og Færøerne. Derfor er det særdeles utilfredsstillende at opleve stilstand i forhandlingerne omkring overenskomsten for 2020, som omfatter de grønlandske kolleger. Vi presser på over for CO10, som forhandler med Medarbejder- og Kompetencestyrelsen. Kollegerne på Færøerne er vi ligeledes opmærksomme på, da de ofte oplever at blive glemt eller komme bag i køen i forhold til nye tiltag. Og sådan skal det naturligvis ikke være. ■

Forskning: Stereotype bemærkninger kan opfattes som racisme

Den norske forsker, Mariann Stærkebye Leirvik, har undersøgt, hvorvidt norske politifolk med minoritetsbaggrund oplever racisme fra egne kolleger med majoritetsbaggrund. Konklusionen er, at det gør de meget sjældent, hvis det drejer sig om kolleger, der siger eller gør ting, som bunder i racisme som en ideologi. Men kollegernes handlinger, ofte ubevidste, kan alligevel forstås som det, der på forskersprog kaldes mikroaggressioner. Det vil sige, at man tydeligt knytter hudfarve og anden kultur til stereotyper, hvilket kan opfattes racistisk. De underliggende budskaber, som forskeren fandt, der bliver sagt til politifolk med minoritetsbaggrund gennem såkaldte mikroaggressioner, er:

- At de er fremmede i eget land, fordi de ikke bliver opfattet som helt "norske".

- At de er mindre politifagligt kompetente, fordi det automatisk bliver antaget, at de er dårligere til norsk.

- At de ikke helt er til at stole på, da der bliver spøgt med, om de i skjul er i gang med at infiltrere etaten.

- Hver enkelt hændelse er i sig selv ikke nødvendigvis problematisk, men når det sker gentagne gange, og på forskellige måder, dannes der "lag på lag" med nedværdigende og ydmygende erfaringer", forklarer Mariann Stærkebye Leir til Politiforum.no og pointerer, at det derfor er et problem, man bør tage alvorligt i politiet. ■

ARKIVFOTO: JAKOB BOSEKUP

Teamet om ytringsfrihed og selvcensur i forrige nummer af DANSK POLITI har affødt mange reaktioner. Eksempelvis blev problemstillingerne efterfølgende taget op i politikredsens samarbejdsudvalg.

Tema om ytringsfrihed skabte debat

En **temperaturmåling** blandt politifolk og en artikelserie i DANSK POLITI nr. 6/2022 viste blandt andet, at det halter med ytringsfriheden i politiet, og at tavsheds-kulturen lever i bedste velgående. Målingen viste også, at to ud af tre politifolk har lyst til at ytre sig, men holder sig tilbage af frygt for, at det vil få negative konsekvenser for deres karriere.

- Vi skal nedbryde en dårlig kultur, som er præget af selvcensur, lød det fra forbundsformanden, og formanden for Politiledersforeningen, Heine Hansen, opfordrede lederne til at tage ansvar for at vise, at man godt kan og må udtale sig.

Temaet skabte efterfølgende debat i mange politiforeninger. Flere steder blev ytringsfrihed og selvcensur taget op som emne i de lokale samarbejdsudvalg med

ledelsen. Ligeledes er tilbagemeldingen, at flere politikredse efterfølgende har kommunikeret ud til medarbejderne omkring en præcisering af retningslinjer for ytringsfrihed for ansatte i politiet.

Artiklerne i fagbladet fik mange reaktioner. Medierne viste også interesse for problemstillingen. De efterlyste politifolk, som havde lyst til at stå frem og fortælle om deres oplevelser. Men det lykkedes ikke.

- Det var ærgerligt, men det viser også problemstillingen sat på spidsen: At politifolk ikke har lyst til – eller ligefrem frygter – at stille sig frem og fortælle, hvordan de oplever bestemte forhold på deres arbejdsplads. Det er noget, vi tager meget seriøst og arbejder videre med, siger forbundsformand Heino Kegel. ■

Nyt medlem af Politiforbundets daglige politiske ledelse

Formand for Fyns Politiforening, Per Svanegaard, er blevet valgt til Politiforbundets forhandlingsudvalg, som udgør den daglige politiske ledelse.

Han overtager pladsen efter Poul Buus, formand for Nordjyllands Politiforening, som har valgt at træde ud af forhandlingsudvalget.

Per Svanegaard har været medlem af Politiforbundets Hovedbestyrelse siden 2018, ligesom han har været formand for Fyns Politiforening i fem år. Han får ansvar for det personalepolitiske område. Forhandlingsudvalgets medlemmer vælges fra og af hovedbestyrelsen til, sammen med formandskabet, at varetage politiske forhandlinger med arbejdsgiver og samarbejdspartnere inden for områder som personalepolitik, arbejdstid, arbejdsmiljø, løn med videre. ■

Bekymrende at regering opgiver forslag om bedre beskyttelse af offentligt ansatte

Regeringen har valgt at opgive et tidligere fremsat beslutningsforslag, som skal afhjælpe chikane af politifolk og andre offentligt ansatte på sociale medier og via aktindsigt i personalemapper. Nu skal en ekspertgruppe i stedet arbejde videre med forslaget. Politiforbundet kalder det en dybt beklagelig og skuffende beslutning.

- For få måneder siden var der et flertal i Retsudvalget for at gennemføre den nødvendige lovgivning med regulering af offentlighedsloven omkring aktindsigt. Derfor er det stærkt kritisabelt og dybt beklageligt, at justitsministeren nu forhæler at fremsætte lovforslaget i det nye folketingsår, men sylter forslaget og sender det

videre i en ekspertgruppe, lyder det kritisk fra forbundsformand Heino Kegel.

Det undrer forbundsformanden, at regeringen har sendt beslutningsforslaget til hjørne, når man var kommet så langt i processen i folketingsarbejdet.

- Beskyttelsen af politifolk i forhold til deling, nedgørelse, udstilling og genkendelse på digitale medier er slet ikke tidssvarende. Desuden er der alt for vidde muligheder for at forfølge, chikanere og "hævne" sig på politifolk eksempelvis ved brug af aktindsigt, misbrug af oplysninger udleveret i forbindelse med retssager, hvor politifolk er vidner, eller andre omstændigheder, siger Heino Kegel. ■

Ny medarbejder i sekretariatet

Politiforbundet har ansat en ny medarbejder i forbundets arbejdsskadeteam. Det er 52-årige Helle Nørregaard, som er administrativ medarbejder. Helle kommer fra Københavns Politi, hvor hun har været administrativ medarbejder gennem 20 år.

Helle skal understøtte både i forbindelse med arbejdsskadesager, sygesager og pensionssager. ■

125-års jubilæum i Københavns Politiforening

Den 26. februar kan Københavns Politiforening fejre sit 125-års jubilæum, da den blev stiftet i 1898 og dermed er den første og største politiforening.

- Sammenholdet og fællesskabet har historisk gjort os stærke, og de er vores afgørende og bærende værdier. Det var de tilbage i 1898, hvor Københavns Politiforening blev grundlagt og organisere-

rede politifolk i København, men det er stadig vigtigt, at vi holder sammen i dag. Ikke bare internt i Politiforbundet og blandt alle vores 19 politiforeninger, men også blandt de øvrige faglige organisationer. Derfor skal vi stå sammen i endnu større bevægelser på tværs af fagligheder. Tillykke med jeres flotte jubilæum, lyder det fra Heino Kegel, forbundsformand. ■

Hvad bringer det næste politiforlig?

Tiden nærmer sig, hvor arbejdet med et nyt politiforlig skal indledes. Med tilbageholdt åndedræt afventer vi, om der er politisk ønske om en etårig forlængelse af det eksisterende forlig, måske med nogle få tilføjelser, eller om det bliver et helt nyt forlig med en lang horisont? Vi har vores eget ønskescenarie i Politilederforeningen.

TEKST HEINE HANSEN, FORMAND FOR POLITILEDERFORENINGEN

H

vor vil det politiske fokus ligge, og får politifagligheden plads i det kommende politiforlig?

Det er det store

spørgsmål efter tidligere forlig, der havde fokus på "Et styrket politi, et tryggere Danmark", og "Et mere synligt og nærværende politi".

2015: Et forlig i skyggen af terror

Forliget i 2015 var rettet mod beredskabet og en markant styrkelse af indsatsen mod terror, blandt andet ved en styrkelse af PET, oprettelsen af de fire Situations- og Operationscentre (SIOC) og styrkelsen af bevogtnings- og beredskabskapaciteten, herunder med kompetenceudvikling af politiet generelt inden for beredskabsområdet.

Grænseområderne blev ligeledes tilgodeset med det formål at styrke indsatsen mod den grænseoverskridende kriminalitet og de udenlandske kriminelle grupperinger. Det var også hér, vi fik automatisk nummerpladegenkendelse (ANPG-systemet) som et værktøj, vi har haft meget glæde af siden.

Forliget italesatte desuden: "Udviklingen tyder på, at en række komplekse

kriminalitetsformer som eksempelvis cyberkriminalitet og økonomisk kriminalitet fortsat vil være i vækst."

Forliget kom i skyggen af Krudttønden og aktieudbyttesagerne, der stadig verserer, og så var det også forliget, hvor vi fik en ny (og forbedret, stod der) uddannelsesstruktur i vores politiuddannelse for at løfte det samlede kompetenceniveau.

I forliget var der desuden en forventning om indsatser mod rocker- og bandemiljøet, en styrket kriminalpræventiv indsats i de udsatte boligområder, en styrket indsats mod social dumping og ulovlig cabotagekørsel, Task Force Øst og Vest skulle videreføres, og samarbejdet med kredsene skulle videreudvikles. Indsatsen mod indbrudskriminalitet stod desuden fortsat højt på dagsordenen, selvom indbrudskurven var nedadgående.

Til slut beskrives en forventning om fortsat modernisering og effektivisering af politiet, hvor det blandt andet fremgår, at aftalepartierne noterer sig, at POLSAS forventes udskiftet i aftaleperioden.

2020: Et forlig med borgeren i centrum

Forliget i 2020 satte borgerne i centrum

på en måde, som man kunne ønske sig havde været muligt uden et politisk diktat. Pendulet var nu på vej retur (måske er "splittet" den rette beskrivelse), idet der både var forventninger om centralisering ved en National enhed for Særlig Kriminalitet (NSK) og decentralisering med henblik på mere nærhed og lokal tryk. Der skulle mere politi på gaden i form af flere beredskabspatruljer, 20 nye nærpolitienheder, 110 ekstra lokalbetjente og mere frihed til lokale løsninger.

Rigspolitiet skulle reduceres, hvorved de lokale kredse skulle have større ansvar og synlighed i forhold til forligets gennemførelse. Der blev indført politigarantier på områder med særligt hensyn til borgernes tryghedsfølelse, krav om øget eftervidereuddannelse i arbejdet med vold i nære relationer og voldtægter, og politistyrken skulle udvides med 450 ekstra politibetjente over aftaleperioden, ligesom de civile efterforskere blev født.

Køreprøverne blev ressortoverdraget, og 115 politiårsværk blev dermed tilgængelige til gavn for forligets mål. NSK blev etableret, og der skulle desuden iværksættes en styrket indsats mod hvidvask og terrorfinansiering. Det blev også aftalt, at der skulle tilføres flere hænder til straffesagsbehandlingen, og der blev sat mål med henblik på at sikre mindre sagsbunker og kortere sagsbehandlingstider. Desuden skulle en række effektiviseringstiltag understøtte, at politi og anklagemyndigheden fortsat blev mere effektive, blandt andet ved bedre og mere sikker it-understøttelse.

Hvordan er det så gået?

Med tilbageblikket må vi konstatere, at det meste blev realiseret, og noget dog ikke. Nogle af de mest markante afvigelser er vel, at POLSAS-afløseren aldrig dukkede op, og at det, som det ser ud lige nu, formentlig ikke bliver muligt at rekruttere de ekstra 450 årsværk, der blev finansieret i det indeværende forlig. Selvsamme forlig har gjort – og gør fortsat – ondt. Gabet mellem ressourcer og opgaver er så stort, at det kan være svært ikke at indgå kompromisser i vægtningen mellem forligsforpligtigelserne og "borgeren i centrum".

Politilederforeningens ønskeforlig

Forligsparterne bør:

- Afstå fra detailstyring, men i stedet sætte en **overordnet retning** mange år frem i tiden.
- Forholde sig til det igangværende forlig. Særligt om nogle politiske beslutninger var **for restriktive og detailorienterede**.
- Forholde sig til den konstante **ubalance mellem ressourcer og opgaver i politiet**, som påvirker de interne beslutninger, således at det, der måtte være "det rigtige for borgeren", let kan komme til at stå i skyggen af diktater i et politiforligs medfølgende excel-ark, når der tages ledelsesmæssige beslutninger.
- Forholde sig til, at ubalancen mellem opgaver og ressourcer i et meget detaljeorienteret forlig påvirker politiets evne til hurtigt at **tilpasse sig et ændret kriminalitetsbillede**. Og at den virkelighed, vi oplever i dag, ikke nødvendigvis er den virkelighed, der er styrende og vigtig i 2028 eller 2032.
- Have tillid og give politiet det **økonomiske råderum** i forliget, der giver plads til, at politiet kan udvikle sig og dermed forvente, at politiet selv udvikler inden for den overordnede retning og ramme, politiet bliver givet.
- Give politiet økonomien til at få udviklet **den rette it-understøttelse**, så politiet kommer på niveau med den omverden, politiet forventes at kunne arbejde i.
- Sikre de nødvendige vilkår for, at politiet kan iværksætte et **stærkt tiltrængt kompetenceløft** rettet mod morgendagens udfordringer frem for gårsdagens, såvel i forhold til grunduddannelsen som efter- og videreuddannelse.
- **Sikre løn under uddannelsen**, således et ældre og mere etableret segment, med kompetencer erhvervet gennem andre uddannelser og livet generelt, kan se sig i en karriere i politiet uden at skulle sætte familien på økonomisk standby.

En anden markant afvigelse, måske faktisk den vigtigste, er det store efterslæb politiet oplever på it-understøttelsen. Samtidigt med vores omverden kontinuerligt udvikler sig, og datamængderne således er steget eksponentielt i snart sagt enhver efterforskning, fra et banalt færdselsuheld til de meget tungere straffelovssager, er politiet ikke lykkes med at følge med. Hverken på lagerkapacitet eller med de værktøjer, der skal håndtere og tilgængeliggøre de mange og vigtige digitale beviser, der findes i de enorme datamængder. Efterslæbet på it-understøttelsen bliver med andre ord en større og større udfordring og fastholder politiet i en utidssvarende spændetrøje, idet de forventede teknologiske gevinster, der også lå i politiforligets forventninger til bedre it, er udeblevet.

Hvad med det næste forlig?

Med et tilbageblik på de forrige forlig, hvad kan vi så forvente af det næste forlig?

Måske kan der findes nogle svar i regeringsgrundlaget, hvor politiet tydeligt adresseres i den fortsatte tryghedsdagsorden. Her skrives der om bandepakker og effektiv bekæmpelse af organiseret kriminalitet, indsatser mod den utryghedsskabende adfærd i såvel boligområder, på togstationer som på landevejen, hvor en skærpet indsats mod vanvidskørsel er nævnt specifikt.

Der er også fokus på en særlig indsats mod vold mod kvinder og den negative sociale kontrol – gennem en styrket forebyggende indsats samt en national indsats rettet mod partnervold og partnerdrab. Der ønskes en handlingsplan målrettet kvinders sikkerhed og tryghed med et fokus på især unge kvinder i nattelivet, og en opfølgning på LGBT+-handlingsplanen, herunder hvad angår bekæmpelsen af

vold, seksuelle overgreb og had mod LGBT+-personer.

Den ny regering har også et ønske om at få belyst, hvorledes der kan etableres et nyt Ministerium for National Sikkerhed med blandt andet ansvar for politiet, den overordnede anklagemyndighed og rigets sikkerhed, herunder PET.

Sidst men ikke mindst er skrevet om at frisætte den offentlige sektor ved en grundlæggende forandring i den måde, velfærden styres, dokumenteres, kontrolleres og leveres, ligesom regeringen også er opmærksom på, at der er en rekrutteringsudfordring flere steder i den offentlige sektor, der skal adresseres.

Alt sammen målsætninger der synes at kunne påvirke et politiforlig og give håb om såvel afbureaukratisering og frisættelse i det kommende forlig.

Et ønskescenarie

I et ønskescenarie forholder forligskredsen sig til det overordnede og overlader det herefter til politiet selv at komme videre. Det politiske niveau er derudover nødt til at acceptere, at prioriteringen af nogle områder betyder nedprioritering af andre. Enten skal forligskredsen foretage disse prioriteringer, eller også skal de forvente, og have tillid til, at politiet gør det selv. Den nuværende udtrykte forventning, om at vi konstant opprioriterer visse områder, uden at der ydes mindre på andre, er nedslidende for politiet og dets medarbejdere, og vil i sidste ende få betydning for borgernes tillid til deres politi.

Politiet består af dedikerede og dygtige ledere og medarbejdere, der både kan og vil, hvis vi gives muligheden i et visionært men også virkelighedsnært politisk forlig. ■

De synspunkter, der kommer til udtryk i de fagpolitiske indspark fra Politilederforeningen, er ikke nødvendigvis udtryk for Politiforbundets fagpolitiske holdninger.

Bevar store bededag: En afskaffelse er et brud på vigtige principper

Politiforbundet bakker op om at bevare store bededag sammen med den øvrige fagbevægelse.

- Det er uacceptabel indgriben i den danske aftalemodel og tyveri af kollegernes kostbare fritid, lyder kritikken fra forbundsformand Heino Kegel, som sammen med næstformand og tillidsfolk deltog i den fælles demonstration foran Christiansborg den 5. februar.

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

D

et har været de store skyts fra fagbevægelsen, der har været fremme i kampen for at bevare store

bededag som en helligdag. Regeringen bebudede i sit regeringsgrundlag, at den agtede at sløjfe helligdagen for at bruge det økonomiske råderum, man opnåede derved, til forsvaret. Siden har der lydt massive protester, ikke mindst fra de faglige organisationer og Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), som har mobiliseret medlemmer i underskriftindsamling, demonstrationer og kampagne på sociale medier samt i medierne.

Politiforbundet bakker op om kritikken og har opfordret medlemmer til at skrive under på den fælles underskriftindsamling www.bevarstorebededag.dk, som i skrivende stund har 460.000 underskrifter.

- Regeringens ønske om at afskaffe store bededag er først og fremmest uacceptabelt af principielle årsager. Det undergraver den danske aftalemodel, hvor det er arbejdsmarkedets parter, der laver aftaler omkring løn og arbejdsvilkår, derfor kan vi selvfølgelig

ikke støtte forslaget, siger forbundsformand Heino Kegel.

Han uddyber:

- Nogle vil måske mene, at det er ligegyldigt for vores medlemmer, da politifolk alligevel skal på arbejde, uanset om det er en helligdag eller ej. Det rammer alle vores medlemmer, og de, der er på arbejde, eksempelvis i beredskabet, vil ikke blive kompenseret som før – de mister både tillæg og retten til en ny fridag, lyder det kritisk fra forbundsformanden.

Mindre tid med familien

Heino Kegel er også bekymret for politifolkenes mulighed for at puste ud i et travlt job, der både kan være fysisk og psykisk hårdt.

- I Politiforbundet har vi gennem mange år haft fokus på at få bedre balance mellem arbejde og fritid. De seneste trivselsmålinger viser, at det er en stor udfordring for mange. Med afskaffelsen af store bededag stjæler regeringen af kollegernes kostbare fritid sammen med familien. Det mener vi er helt forkert og uacceptabelt, så naturligvis støtter vi op om den fælles sag med at bevare store bededag, siger Heino Kegel. ■

Hvad betyder forslaget om at afskaffe store bededag for en polititjenestemand?

- Arbejdstidsnormen hæves 7,4 timer årligt. Alle Politiforbundets medlemmer vil miste en fridag og skal arbejde en dag ekstra om året.
- Er man vant til at arbejde i treholdsskift og dermed arbejde på en helligdag som store bededag, så mister man tillægget, som helligdagen ville have givet. Helligdagstillægget er 25 procent af lønnen og svarer til cirka 400 kr.
- Ifølge forslaget skal der ydes en lønkompensation på 0,45 procent.
- Tjenestemænd bliver ikke pensionsmæssigt kompenseret. Det betyder, at man hvert år skal arbejde en dag ekstra for at optjene fuld pension.
- Politistuderende og politikadetter bliver ikke yderligere kompenseret for at være i skole en ekstra dag om året.
- Loven kommer ikke til at gælde for Grønland og Færøerne.

SOCIALE MEDIER

Beholdende at regering oplyser forslag om bedre beskyttelse af offentligt ansatte
 Regeringen har sagt at tidligere foresat beskyttelsesforslag, som skal afhjælte kritikere af politiets og andre offentligt ansatte på sociale medier og via AI-konfigurerede personassistent. Nu skal en skoleinspektør i stedet arbejde videre med forslaget.
 For få måneder siden var der et forslag i Folketinget for at gennemføre den nødvendige lovgivning med regulering af offentl... [Se mere](#)

Beholdende at regering oplyser forslag om bedre beskyttelse af offentligt ansatte
 Revisionschefen var på ferie og fulgte med på Facebook, som skal afhjælte kritikere... [Se mere](#)

Støtte med to justitsministre Peter Hummelgaard
 I dag mødte forbundsformanden Hans Jørgen og medlemmerne Mikkel Bergmanns klaver med to justitsministre Peter Hummelgaard. Som en lille smule-dagsgave fik han to kuler af Politiforbundet... [Se mere](#)

EN BETYDTE HINDRING I UDBILDING AF NYE
 En vigtig genstand i den nye uddannelse er at sikre, at der er nok med uddannelsen til at sikre, at der er nok med uddannelsen til at sikre, at der er nok med uddannelsen... [Se mere](#)

Instagram
 politihunden_ivan

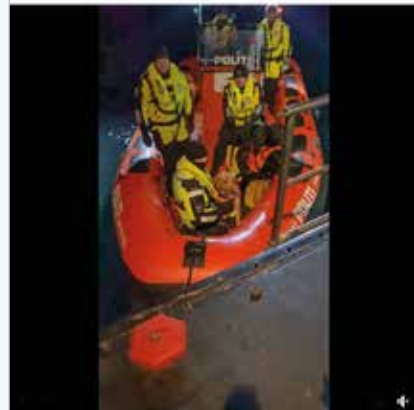

Et job i politiet er spændt - og mere end lidt blåk og hurtige biler. Der er forskellige typer
 i dag er politiets uddannelse to år og fire måneder. Politiforbundet mener, der er behov for at... [Se mere](#)

Politiet tester elektriske patruljevogne i Nyheder | Fagbladet
 Politiet har valgt to forskellige modeller af elektriske patruljevogne til at teste i... [Se mere](#)

Østjysk Polit
 YOUTUBER PÅ VANDER, BOMBARDER PÅ TILVINDSTUR
 I politiet skal vi kunne opbevare både til land og til vand, og derfor holder vi også udsendte... [Se mere](#)

Kom i kontakt med dit forbund

Indsigt · Udsyn · Fremsyn

Politiforbundet

Gl. Kongevej 60
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Forbundsformand:

Heino Kegel
Mobil: 61155525

Næstformand:

Michael Bergmann Møller
Mobil: 24 63 97 10

Formand for Københavns

Politiforening:

Ole Sønder
Mobil: 20 96 27 79

Formand for Nordjyllands

Politiforening:

Poul Buus
Mobil: 21 46 15 58

Formand for Østjyllands

Politiforening:

Anita Frank
Mobil: 23 95 68 01

Formand for Midt- og

Vestjyllands Politiforening:

Niels Brohm
Mobil: 40 23 73 91

Formand for Sydøstjyllands

Politiforening:

Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Syd- og Sønderjyllands

Politiforening:

Ole Stenshøj
Mobil: 27 79 99 58

Formand for Fyns

Politiforening:

Per Svanegaard Nielsen
Mobil: 25 55 58 61

Formand for Nordsjællands

Politiforening:

Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og

Vestsjællands Politiforening:

Christian Sveigaard
Mobil: 51 90 81 20

Formand for Vestegnens

Politiforening:

Lars Wolsgaard
Mobil: 51288418

Formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters

Politiforening:

Anders Koefoed
Mobil: 20786068

Formand for Bornholms

Politiforening:

Nicolai Bebe Jensen
Mobil: 29 37 14 48

Formand i

Politilederforeningen

Heine Hansen
Mobil: 61 36 98 25

Formand for Politiforeningen i NSK:

Jakob Agesen
Mobil: 51721152

Formand for

Politiforeningen i PET:

Allan Bjerre
Mobil: 50774035

Formand for

Rigspolitiforeningen:

Søren Hardrup
Mobil: 40622198

Formand for Domstolenes Tjenestemandsforening:

Pia Brostrøm
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Færøernes

Politiforening:

Absalon Áargarð
Mobil: 00298 28 48 82

Formand for Grønlands

Politiforening:

Bjørn Bjerregaard
Mobil: 00299 56 72 07

Værsgo. Vi giver mere end

75 mio. kr.

tilbage i renter til kunder, der er medejere af Lån & Spar

Sådan får du 4% i rente på din lønkonto

- Du er medlem af Politiforbundet og har afsluttet din uddannelse.
- Du samler hele din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kredittvurderes ud fra).
- De 4% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Fra 50.001-500.000 kr. er renten 0,5%. Derefter er renten 0,75% på resten.
- Rentesatserne er variable og gælder pr. 7. november 2022. Se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkkaar.
- Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.

Læs mere på www.lsb.dk/politi

Mere end 75 mio. kroner!
Det fik vores kunder tilbage i januar.
Fordi de er medlem af en faglig organisation, der ejer os.

Som medlem af Politiforbundet kan du få personlige fordele og ekstra gode vilkår hos os. For eksempel 4% i rente på lønkontoen. Vi synes nemlig også, der skal være kontante fordele ved fællesskaber.

Bliv kunde i
Lån & Spar Bank

Ring 3378 1966, book på lsb.dk/politi eller skriv til politi@lsb.dk

Lån & Spar

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI

DANSK POLITI modtager gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk
Husk at:

- Dit indlæg max. må fylde 7.500 tegn med mellemrum.
- Vedhæfte et portrætbillede på min. 700 KB.
- Dit indlæg skal være debatskabende om forhold, der relaterer sig til politiets arbejdsforhold- og vilkår.
- Dit indlæg skal overholde gældende lovgivning og må eksempelvis ikke være injurierende.

Redaktionen forbeholder sig retten til at afvise indlæg, der ikke overholder ovenstående samt lettere redigering af indlæg, dog uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for.

[De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.](#)

Af Birgitte Petersen,
uddannelsesleder, Fyns Politi

Jeg undrer mig!

At undre sig er et ord, vi bruger til vores studerende, når de skal skrive en opgave om deres semester 2-forløb. Nu bruger jeg ordet til mit indlæg her i fagbladet.

Jeg har været uddannelsesleder i rigtig mange år, og har derfor været med i de fleste nye og gamle tiltag i forbindelse med basisuddannelsen og rekrutteringen.

Vi står nu i en situation, hvor vi ikke kan få nok til at søge ind til politiet. Jeg kan umiddelbart være ligeglad, da min pension nærmer sig, men ikke helt, da jeg helst ser, at vores allesammens politi er det politi, hvor rigtig mange gerne vil være i mange år.

Vi har her i kredsen en ung studerende, som er en fantastisk god betjent, dygtig og vellidt blandt kollegerne. Han har bestået alle eksamener undtaget løbetesten. Han skulle være fastansat i 2020, men på grund af en lægskade, som

er kommet under træning for at bestå prøven, har han ikke kunnet aflægge en prøve med tilfredsstillende resultat. Han løb nogle sekunder over tiden. Nu er han så indstillet til afsked.

Jeg undrer mig, og jeg er faktisk meget skuffet. Han kan bestå alle andre test, han kan tilmed bestå rotesten, hvilket der er mange kolleger, der er kommet igennem med på tidligere hold for at slippe for at løbe. Men den mulighed blev afskaffet tre måneder før, vores unge studerende blev ansat.

Så nu vælger man at afskedige ham efter at have brugt rigtig mange penge og tid på hans uddannelse, og i en tid hvor vi mangler ansøgere.

Mon ikke der kunne findes en plads til ham også, selvom han ikke kan løbe 2.400 meter på tidskravet?

I disse tider, hvor vi ansætter mange med andre kompetencer, så skulle Rigspolitiet måske vurdere hver enkelt sag i stedet for at sige "ikke bestået", hvilket betyder en afskedigelse.

Dette indlæg kan nok ikke gøre nogen forskel for vores unge studerende, men så har jeg da fået luft for min skuffelse og vrede. Vi har jo ytringsfrihed. ■

Af Carsten Søndergaard,
tidl. Radiotjenesten,
Nordjyllands Politi

Stabiliteten er intakt

"Reel ytringsfrihed", "ret åben dialog i politiet", "man må godt og kan udtale sig", "problem med selvcensur", "rettigheder", "dårlig kultur", "bedre trivsel".

Ovenstående syv små udpluk hidrører fra artikler i DANSK POLITI nr. 06/2022, og disse indlæg fik mig til at tænke på: Hvor er det fantastisk, at politikorpset (herunder Rigspolitiet, DUP m.v.) er så STABILT!

Undertegnede, ansat i 1969 og pensioneret i 2010, hørte/læste (og mange med mig) nøjagtig de samme udsagn i 80'erne, 90'erne og ... frem til min pensionering.

Dér – tilbage i tiden – var det heller ikke velset at frembringe berettiget kritik. Man kunne høre udsagn som: "Husk nu korpsånden og loyaliteten" og "uduelige og inkompetente".

Hvem, der sagde hvad og hvornår dengang, er for længst glemt – men kunne lignende udsagn høres i dag? Hvis ja: Så er der STABILITET i "firmaet".

Jeg vil slutte med det oprigtige ønske, at politiet – på alle niveauer – flytter sig i de kommende år, således det bliver en (meget) bedre arbejdsplads, hvor også fremtidens unge har lyst til at være – og med håbet om, at alle husker på det velkendte slogan: "Man kommer længst med høflighed". ■

60 år er ingen alder!

Vi fejrer Popermos jubilæum og kigger fremad...

I 60 år har vi solgt forsikringer til dig og dine kollegaer...

Det har været 60 år præget af fremsyn, udvikling og ikke mindst virkelyst, i en evig stræben efter at skabe de bedste vilkår for vores medlemmer og en attraktiv arbejdsplads for medarbejderne.

Vi fejrer vores jubilæum ved i dette forår at plante en skov - **Vores skov** - som vil have en positiv effekt på miljøet og klimaet omkring os for fremtiden.

Du kan følge Vores skov på popermo.dk

Vi planter en skov

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

Telefon 66 12 94 48
popermo.dk
CVR 61 67 23 11

Popermo er et dansk forsikrings- og er medlem af Garantifonden for skadesforsikringselskaber

 popermo
VORES FORSIKRING
medlemmers

Sammen er vi stærke

– og der er masser af grunde til at melde dig ind!

Det er vigtigt, at vi som pensionerede polititjenestemænd står sammen i et fagligt og socialt fællesskab. Udbetaling af en ordentlig og reguleret tjenestemandspension sker ikke af sig selv. Derfor er det vigtigt, at vi som tjenestemandspensionister har et talerør, og det har vi i Politipensionisternes Landsforening, i et tæt og godt samarbejde med Politiforbundet.

Tjenestemandsbegrebet er på tilbagetog – derfor gælder det mere end nogensinde om at stå sammen. Til trods for, at der rundt omkring i landet bliver gjort et stort stykke arbejde for at gøre opmærksom på Landsforeningen og på, hvor vigtigt det er, at vi er så mange som muligt, er det alligevel kun omkring halvdelen af de kollegaer, som går på pension, der melder sig ind i vores forening. Det er ærgerligt, fordi det svækker vores stemme de steder, hvor vi kan gøre vores indflydelse gældende.

Vi vil derfor opfordre til, at I, som er på vej på pension, søger oplysninger om Landsforeningen – for senere at melde jer ind hos os. Vi repræsenterer både pensionerede medarbejdere i Domstolenes Tjenestemandsforsamling samt pensionerede politifolk.

Politipensionisternes Landsforening har til formål at fastholde et nært tilhørsforhold til andre faglige organisationer, ligesom vi varetager medlemmernes økonomiske interesser i forhold til såvel

tjenestemandspensionen som i andre sociale henseender. Det sker i nært samarbejde med Politiforbundet og andre statslige pensionistforeninger, herunder Sæmslutningen af Senior/Pensionistforeninger i CO10. Som medlem af Politipensionisterne er du med til at bidrage solidarisk til dette arbejde, ligesom du har gjort i hele dit aktive politiliv gennem den lokale politiforening.

Politipensionisternes Landsforening træder til i det øjeblik, du bliver pensioneret fra politiet og forhåbentlig melder dig ind hos os. Vi vil til gengæld gøre alt for at gøre resten af dit pensionistliv så oplevelsesrigt og lønsomt som muligt.

Politipensionisternes Landsforening er en selvstændig upolitisk faglig organisation med lovsikret forhandlingsret. Forhandlingsret udøves gennem CO10 over for ministeriet på lige fod med CO10's øvrige medlemsorganisationer.

Faktum er, at vi gennem CO10 har ret til at stille krav til forhøjelse af tjenestemandspensionen, også ud over de

generelle stigninger. Dette er faktisk sket en gang tidligere i 2005, hvor tjenestemandspensionister fik en ekstraordinær regulering på 1 procent, fordi det kunne godtgøres, at pensionen var sakket bagud. Derudover er statens tjenestemænd sikret regulering af tjenestemandspensionen svarende til den generelle regulering af tjenestemandslønnen. Her er det vores opgave som faglig organisation at sikre, og også udbygge, denne regulering fremadrettet. Det kan vi kun gøre ved at bibeholde Landsforeningen og derigennem vores tilknytning til CO10.

Andre ting, vi arbejder med, er:

- at sikre mod forringelser i tjenestemandspensionen og i sociale forhold,
- at sikre en fremadrettet udbygning af samarbejdet med Politiforbundet,
- at sikre en fremadrettet udbygning af samarbejdet i CO10,

- at sikre en fremadrettet udbygning af samarbejdet med andre pensionistorganisationer,
- at styrke samhørigheden blandt medlemmerne.

Sidstnævnte har vi ekstra stor fokus på, hvilket kommer til syne gennem det store arbejde, der udføres i Landsforeningens lokale kredse. Landsforeningen består af 12 lokale kredse med deres egne lokale bestyrelser, der står for at arrangere faglige og sociale sammenkomster til gavn og glæde for medlemmerne og i mange tilfælde medlemmernes ægtefælle/samlever. I de lokale foreninger er der derfor masser af muligheder for at opretholde tilknytningen til de tidligere kollegaer.

Så der er masser af grunde til at melde sig ind i fællesskabet i Politipensionisternes Landsforening. Det er bare med at komme til tasterne.

Med venlig hilsen

Politipensionisternes Landsforening

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER*

25-ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. APRIL 2023

Pa. Michael Fog Holm Winsløw,
Bornholms Politi

Pa. Claus Kryger Falden,
Fyns Politi

Pk. Danny Glintborg, Fyns Politi

Pa. Morten Kupper Kruse,
Fyns Politi

Sektionsleder Thomas Bentsen,
Fyns Politi

Pa. Torben Tobiasen, Fyns Politi

Pa. Petur Heðin Husgaard Á
Fløtti, Færøernes Politi

Pa. Andre Frank Stiborg,
Københavns Politi

Pa. Brian Capion,
Københavns Politi

Pa. Charlotte Hill Møller-
Madsen, Københavns Politi

Ka. Elisabeth Aaen,
Københavns Politi

Pk. Espen Thimm Godiksen,
Københavns Politi

Kons. Henrik Albertsen,
Københavns Politi

Pa. Irene Vognsgaard Bendz,
Københavns Politi

Pk. Jesper Eriksen,
Københavns Politi

Pa. Kim Christian Klitholm
Blum, Københavns Politi

Pa. Peter Tank Krægpøth,
Københavns Politi

Pa. Steffen Damtoft Madsen,
Københavns Politi

Pa. Thomas Boldt Gemynthe-
Petersen, Københavns Politi

Pa. Tony Børsting Bartholin,
Københavns Politi

Pa. Torben Nicolaus Nielsen,
Københavns Politi

Pa. Dorte Malene Glen Nielsen,
Københavns Vestegns Politi

Ka. Nils Jul Gjerlev,
Københavns Vestegns Politi

Pa. Rehman Hussain,
Københavns Vestegns Politi

Vpi. Thomas Mejborn,
Københavns Vestegns Politi

Spec.kons. Henrik Skriver
Jensen, Midt- og Vestjyllands
Politi

Pa. Michael Hove Svendsen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Hans Henrik Jørgensen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Mikael Kaae,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Rasmus Tonsgaard
Kloppenborg, Midt- og
Vestsjællands Politi

Pa. John Jensen,
Nordjyllands Politi

Kons. Kim Vagn Thomsen,
Nordjyllands Politi

Pk. Poul Fastergaard
Rasmussen, Nordjyllands Politi

Pa. Thomas Dalgaard,
Nordjyllands Politi

Pa. Allan Bøge Sørensen,
Nordsjællands Politi

Pa. Henrik Ritter Kehlet,
Nordsjællands Politi

Pa. Lars Jensen,
Nordsjællands Politi

Pa. Lars Memhave Nygaard,
Nordsjællands Politi

Pa. Tommy Reno Jeppesen,
Nordsjællands Politi

Pa. Allan Sjørup, NSK

Pa. Annette Jensen, NSK

Pa. Heino Larsen, NSK

Ka. Jeppe Buhl, NSK

Pa. Jesper Roland, NSK

Pi. Mads Helios, NSK

Pa. René Blixt, NSK

Pa. Søren Lange, NSK

Pa. Thomas Dahl, NSK

Pa. Anne Gommesen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pk. Karsten Aaskov,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pk. Mads Leervad Dammark,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Morten Møller,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Ole Lund Andersen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Vpi. Sønke Johanning Iversen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pk. Torben Møller,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Erik Hansen, Sydsjællands
og Lolland-Falsters Politi

Pa. Remy Sørensen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Martin Dinesen Schmidt,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Hermann Peter Gaardsted,
Østjyllands Politi

Pa. Nikolaj Strange Dalgas
Hansen, Østjyllands Politi

25-ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. APRIL 2023

Pa. Claus Due Edelberth,
Fyns Politi

Pa. Krister Nonboe Beck,
Fyns Politi

Vpi. Allan Kjergaard Bredahl,
Københavns Politi

Pa. Jacob Syndberg,
Københavns Politi

Pk. Klaus Astrup Nielsen,
Københavns Politi

Pk. Ralf Høgedal,
Midt- og Vestjyllands Politi

Vpi. Brian Stybe Grayston,
Nordsjællands Politi

Pa. Jesper Rensch,
Nordsjællands Politi

Pa. Uffe Skovgaard Opstrup,
Rigspolitiet

Pa. Karsten Dieckmann
Johansen, Sydøstjyllands Politi

Pa. Jens Michael Jensen,
Østjyllands Politi

Pa. Lars Erik Corneliussen,
Østjyllands Politi

Pa. Rene Bladt, Østjyllands Politi

25-ÅRS STATSJUBILÆUM

1. MARTS 2023

Pa. Esben Møller Blicher,
Rigspolitiet

5. MARTS 2023

Pb. Kim Øbro, Østjyllands Politi

25. MARTS 2023

Pa. Krister Nonboe Beck,
Fyns Politi

Pa. Lars Erik Corneliussen,
Østjyllands Politi

40-ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. MARTS 2023

Kons. Peer Sander Vadman,
Nordjyllands Politi

1. APRIL 2023

Ktfm./T. Gitte Desler, Fyns Politi

Kons. John Hansen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

15. APRIL 2023

Ktfm./T. Kirsten Dahlkilde,
Østjyllands Politi

40-ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. MARTS 2023

Kons. Allan Lyngby,
Københavns Politi

Spec.kons. John Tvorup Ewald,
Rigspolitiet

40-ÅRS STATSJUBILÆUM

1. MARTS 2023

Spec.kons. Claus Dyrby,
Nordjyllands Politi

Ka. Michael Reimund Bodholdt,
NSK

2. MARTS 2023

Pa. Michael Jensen,
Københavns Politi

11. MARTS 2023

Pa. Per West,
Københavns Vestegns Politi

15. MARTS 2023

Pa. Per Smith Breum,
Midt- og Vestsjællands Politi

1. APRIL 2023

Pa. Hans Henrik Ramsgaard
Sørensen, Nordjyllands Politi

Pa. Henrik Mogens Friis,
Nordsjællands Politi

20. APRIL 2023

Pa. Jan Skipper Sabro Yde,
Østjyllands Politi

26. APRIL 2023

Pa. Kurt Holm Thomsen,
Nordjyllands Politi

27. APRIL 2023

Pa. Peer Lyons Langborg,
Københavns Politi

**Vi tager forbehold for de ændringer,
der kan ske i data, mens bladet er
under produktion.*

Dit helbred kommer i første række

Med en PFA Helbredssikring kommer du hurtigt til undersøgelse og behandling.

Se hvordan du er dækket på mitpfa.dk eller ring til PFA på 70 12 50 00

PFA

Mere til dig

BOOK FRIT EN FERIAEBOLIG

Årets lodtrækning af Politiforbundets ferieboliger er kørt, og du kan nu frit booke de resterende perioder helt frem til den 3. maj 2024.

Interessen for at holde ferie i en af Politiforbundets dejlige ferieboliger har igen været overvældende.

Der er derfor ikke mange ledige perioder i dette forår. Men er du klar til lidt langtidsplanlægning, er der stadig gode muligheder for et ophold i efteråret 2023 eller foråret 2024.

Log på Bookhus via Politiforbundets hjemmeside og find en ledig feriebolig til dig og din familie.

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside

Jens Hasse/Chili foto

Redaktion

Karina Bjørnholdt, journalist
Stine Svarre Gaardhøj, journalist

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Heino Kegel

Layout

ThinkCreative

Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 14.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:

7. marts 2023

Redaktion og ekspedition

Gl. Kongevej 60,
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.

Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.

Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk

Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

Skifter du adresse?

Så husk at fortælle os det på blad@politiforbundet.dk, så du stadig kan modtage dit fagblad.

POST

PP

DANMARK

Magasinpost UMM
ID 42 300

dansk-politi.dk

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagbladet DANSK POLITI går i dybden med historierne. Vi stiller skarpt på politiets hverdag og vilkår. Du får perspektiv, viden og reportager. Men fagbladet DANSK POLITI er mere end det fysiske blad. På Facebook og Twitter samler vi løbende op på emner med politifaglig relevans, og på hjemmesiden dansk-politi.dk har vi historier, som ikke skulle vente på bladets deadline.

*Du er altid velkommen til at tippe redaktionen om en historie fra politiets verden, som du mener, vi bør se nærmere på!
Skriv til os på blad@politiforbundet.dk*

Og følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi
Twitter: [@danskpolti](https://twitter.com/danskpolti)